MIC. # 9991 (RAB. 1902)

GLICK, YOSEF YESH‘AYAH.

גליק, יוסף ישעיה.

HIDUSHIM ‘AL SUGYOT MI-HAKHME HUNGARYAH.

חידושים על סוגיות מחכמי הונגריה.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[18--]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

the jewish theological seminary of america
לדסנו אינגו אנל
library

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בשלהי חלק אבן העזר | האשה מקודשת בדקדוק ל"ב יומא בסמוך בדתלמ"ד איסור

ועל הטהרה הלא אומרים קדשי ועל אמרתם נאי אומרא תעשי — ל"ב הלא קדושי זו קדושי בלילה אמר לי מיכל בסתם
שיהא ורמי תלמ"ד להשאר אחר ומיין
לי בסתם לי ביתם רק באמרתם נאי חשבה — הרב אלף לתיל כה מלב בדשיטה אחרת בשאר לי באמרתם
שלבבי דרבנן שם בלא סתמא שהיתרה נשתבשה לפי האמת לשיטת רש"י בלי סיבה אמר בסתם ובדרבנן
והיינו בנשבעה סתם שלא הגלה בדתמא אמר אבלבלה ומחיסה ל"ל בגמרא בשאמר אמרתם נבלה ומחיסה בקבלה סל לחם
בלבד שהיתרה בחם בשתבשה מין בסתם האומר לו שוכל הוא בעיטה רק בנשבעה מל בדרבנן אסור יש סברה מין בלאחל
בעיטה שהיא בדרבנן לבטלה אלא שיסור מל תלמ"ד שחוטה אבינה כלום רש"י לתיל המאמר שסתמא אשתמש שאמר בעיטה
שלא אחרינו תחת לומר שבדתמא אמר מל איסורי תורה אלא באמרתם שאומר מתם נבלה ובדאמר אל בנשבעה סתם
הלבו אלא שבשמן בדתמא איסורי כלל בנשבעה שלא אל מל חם בדרי שלא יהי שבדתמא לבטלה ובכל
בדקי באמרתם נמי אלא יש בדרש אינו באמרתם נבלה ובשיטה ומין בדשיטה אסתמא בדתמא שבעיטה הא אינם אסור
תלמ"ד רק שבעיטה אשלא בשאמר אסור תלמ"ד רק לבטלה — ולרבי קשה יותר ובפשוט בקושי זו חיבה אבשאר
לם לי שיתם אולמא שלא באמרתם לם הא לחם בשיטת בלבו ובן שבמרי באמרתם נבלות הא שאסור בין אם לבטלה
שאינם באמרתם לם רק אמרתם שלא אל נבלות ובאחרון שהיתרה קאשתבשה ואבשאר לם שלא אולמא רק באמרתם
אשתה שלא בקומן אחר ומוד בוודאי ביותר הבי לו לאוקמי באמרתם נבלות ולא באמרתם לם בדי בלבד
פסת ופשוט לי שבדתמא בדתמא באמרתם שנבחת מל איסור לבי שהיתרה קאשתבשה וקל — ובאלש בזה מלבל
ולמן בדוודאי לי אמר סיבה בסתם לי הא אושבתם ומוד ואין לומר בדתמא תלמ"ד מין בלבחל מל פיטל מעל איסור
דתמא רק שהיתרה שבל לי סיבה באמרתם נבלה הא בבלי בארון שהיתרה קאשתבשה ובלם אובדי ולמן אבדי קשי הלא
איסורי ואוקי באמרתם ואסור אמרתם נאי אומרא תעשי הבינם אבלי איסורי באמרתם נמי נאי תעשי הבינם אשבתם ומוד בלבי סתמא
שהיתרה קאשתבשה בבלתל ולמן אוקי לי בבולל תם בדאוק בלם זהל אוקי תם אחרי בבלומקי באמרתם שלבבי בדבל
בסתם שלבבי בלבם ולא — אושבתם אלם הבא תמין נמי שבדבר מל בלבי אקשה הא שאין אחרא כבלבל
בבגמ ומי שבלו אלמים שנשבה בסתם הספר אם בישוב בדה יל תפאר מי בקשי לי בלא כלל בשבותה מל
תלם נמן טעם בלא אינו רק אבדרי לבו אושבתם ומוד הוא אל אקשה אושבתם ומוד לבורם בבל בשמן
אושבתם ומוד הגמ שיש בו איסור בשורייתא שבדרי מל ומוד בפשוט לי בגמ בלבי לם אבדרבנן לק הגמ
בדאיסורי הוא לשוקי סב בשם ומבי לם יהב בגמ מל בדרבנן לבי מל שבותה אשתם לבי תסור תמיה ולשוקי
אבה אבדרי הבי אושבתם ומוד הוא — לי שיתם אולמא שלא באמרתם לם ופו אוקי לה פטל לפי
הבדורי בשם אתמלה שבדבלה שבור ובל טאבי ופבדאה שמן אילפרין. ופם הראבם סב אמר ופל שבמן
רק בטבל לם ומין בראבם סב אשבותם הלבם א בנשבעה שלבי אולם ופל ובלבל אולם יחב בעיטה חיבומין
בא שם שמן לבי הבי לבבי לאוקמי בעיטה ולבחוק שאולם לם הבי לבם שבעל נבלות טריפות שבלבם ובאשים
אולם יחב בעיטה ולבבי רק איסור לם לתמן איסור שבסרבה תבבה ואשה שבותה חיב בבל ושבדי חמל
שבותה ולבם, והבלם שבבר בדאמר בקושי בתשובה. בלבל סי' ובם ובפסק של בדאמר הגאונים
לו בבל סל לבי באמתלה בשלבם תבים שלבי בקשי לם ושמואל ובי בלבי אוקי בבשל אשה באוקמי

03748
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

בתחילה היה חס ושלום מאד מאד הגאון הרב דקדק מה יש בסמיכת דחש

בכתב הרי כל באתולה דאינן אלקטרמין ולו דאתקי בכתב ובסתם ובהם ובוחק דבולהו כל כלי אלף
דקדש לרב בהלכות ולכל מה שבאשלם הרמב"ם באמת בטעמא דרש דלאשרי ביום אלו לתמן קרבן דטלה
בלחשבון שעבולתם ובשאינם לא לחשבון ולכאורה לרש"י משמע ביום אבולה טהורה ומאכל ושקליה
ראסיפס דלא לחשבון כל לשבולה רק כולל ואולם ביחד אינם חייב אם לרש"ם אשם כל אינו אלא
בהם אינו אם דרש דטהור ולרש"ם ותיין — ובאמר דמתיבתא נתישב לי תוב קושיא לחשבון
בסמיכת דואת כמו יהב דאקשה לכל אי חס אסור איך חל שבועה וסד דאמר חל דרבנן לא חל שבועה
אבל באמת אי הכי ידע דדרבנן קיל ולפ"מ הא בשבועות כב דה באיסור הבא אחלאו
לחלק בין איסור הבא אחלאו מ"מ אם אחלאו מ"מ דאורייתא אל דאהנא כולל ונכלה בטעמא דכל אשם
איסור מ"ל יש חל חלאו קיל מאיסור מרבה שלמת הוא, ול שם חל איסור דרבנן הבא באה בא
חל דרבנן לא חל שבועה אבל מ"מ כולל שאינו חל דבהא כי כל אבר חל דאורייתא חל באיסור מ"מ
לבהמה חל דרבנן אבל כל אוכה והק מ"ל אלא הכי דכולל אינו הבא בכולל רק באבר חס ונו' ניון דאינם
איסור רק מדרבנן אהנא כולל, ולכאורה ביאור עפי הא דכל לא אוקי אתא באולן ליתר שלם בלי הקדמה
ושקלשם מ דאינם עפי מה דרש דאמר הא דרבנן לא אשם כב לגלגל ואי מיתא כל בחלב איתור ובטלל
דבר רבנן אוכה כל דאהנא כולל אפי באיסור מ"מ אינו כל דה דרש דאמר כולל בשום אקרוש אפי באיסור
מרבה כל הה אפי חל דרבנן לל כולל דלל כלא בכולל כולל והם דרש דאמר ואבלא אוקי כל אתא בהם
אלל בלל כולל כולל ושאר אשם שם ביום כולל מר פלפלא טרם ותיין — אלא דלכאורה לתנל כל כלי בטעמא
כל אל הדרא קושי אחרת לדוגמא כאוכן ויש לבחוק דמלה שלתנם כל לבלתי דהלכה ברק ואפשר הגיון לפשר הרשב"ם
דבר"מא ברב בלא כב אשם ונשאר שיבלא אלא דבר לא ותיל לי לרש"י באמת דנקלה בלל נשיבא שם בטעמא דרש אשם
אחשבה אל הדרא עשיר אשבועות ואיתא כאוכן לתמיין ולכל ויש להאיסוק בשאר כי לא כל שם הקשה מ ואתרא
בשרש ואתו כבר בלא כב לקיק אשרש ולאו כב הוא ולכל אם דבר אחרי בטולל אשה לרש"ם כולל דאסמכתא בתמיהה
ולו הקשה רקמת מהרשב"ל — ולויש הסמיכה כב בלכל לאה בחיים כל לאוקמי כתב"ל הא דרש כל סמכא אחרבע
ורבנן כל בעיות כתב אלא טרמא דרבנן בלא ומאיר מכל יותר מאיסורי שתרה שהם בעיות ול טרמא דרש הא
אחאיר מכל יותר ואסור אלא שלא איסרה מרבה מלין ואסור מל נשאו פשוט ונון בחדיל דבא להוסיף מל נשאו לאסור
הוא אם בדתת מ"ח ול לרש"י היכא דאסור מכל בלוט ובלאה אד לסמכא בלא אסור מכל ויש אחר שאסרה
מלין המרבה בעיות והא בנשבעת מל האסור לו לגלגו הוא בנשבעת בכל בשבעת ואינו אל אסור מלגלגו
בהוסיפה מל איסור מרבה רק אם שהאיסרה מלין מרבה בחיוב בעיות ולא דרש לא לכל אשי לרי בדרש אסור אבראו
אם קיל הוא ואם מת בלא נשאו רק בעיות ואלינל לאר באשרש ולמכל בנשבעת שלא ויכל אסור מכל בעיות ובבראו
זו שבעת מין בלא שם אשבועות הם בעיר שלא אוכל חולל בכל לאבס בלא מין בלא אי בעיות בלא הוא שבעת
לשי שחוט אפשיטור בעלמא בתם מינות שבועות מלגלגו נשבעת מ"ש ואבון ובישוב קושי זו נר מ"ש חובה הוא
בלאר כל אם באשרש אליבא דרבנן בוודאי לאוקי אתא באשרש חס בשלם ראי ובאיזא בטעמא אלא אתא בכל ובסתם
ובדרש כל אלא אולינא מין באתא אלא באשרש ואליבא דרבנן ובסתם אליבא מכל ואתא בסתם ומכל מינן כו ולרש"י
אם בוודאי הכי אשר לאר אסמכתא דמכל אם שבועת מל איסור בשבעת אלא בדבר כל לאוקי אתא באשרש
חס ולכל הוסתלאר אם בשבועת מל איסור בלא"ל אתא אתא ומכל מכל אם בהם ומכל אתא

בלשון הי׳ כתב אחד הגאונים [illegible] דבריך סיב יעלה ביומא דחיי

בסתם ואליבא דתלמוד דבבל ה׳ — והשתא אף דאמר ר׳ לא בעל והביאם בסתם ונשמר יתן סלוק לאמר
בלשון תמרה ואתקם ר׳ בון בלשון לו אוקימתא אחרינא בעלל אוקי לו בנגע ומל דתלת אז דבר בדשבתא תל איסור דאוקא
בחברים חיי ונתן אותה בעלל בנגע בחמשה לתלת בעלל בחמשה אז דבר לבדקל בהיסור בלשון דתלת תלחי ומל בעלל אוקימת דרי
בעלל בחברים הי׳ס ואעל הוא אונס לומר דתלת סלוק [illegible] אותה לאו בנגע אשתו מי דאא בעלל אוקי אותה בחברים
בנגע ובאמת תלת בדשבת תל איסור אז דבר ואם בגל בון ומל — ובישוב אוף קושיות תל לתלת הלכה בשאינה בחברים
לה״ל חידוש בן דבתלשה ובבחמשה לשון חילוק בין חלש לשיתור שלמה דוקעלת הנשאר בובבחמה לא לאיסור אלא לאלבה
ונשארה ענינה דשיתור אעלה בעניה תלים אחת בחמשה טתמא לשבה והתלה לבין לא חל שבתה תלבין אי
יתנה דבר דאוקאי לה כל אותה בחלש הא ואחל נבלה עמה ואינה לשבה דובבחמה אבל לבין אלא נשאר בו אעלה בעניה דאוקאי
לשון ענים דבר דכל לתמה בעניה ליש בסל לשון שהטה לתולע אהרן ונתן בקשת בלבד אלא לתולע אהרן ובבחמה
לא אמר בלל הא לי בסל יש שחטה לתולע אהרן ותת — ודלא לי דבדיק אל הבאת תלי בשוטתם של הבשלומים
בלשוטת אהרלים בלבי אעלי בלבד דבר דהלא בעל חיובי תרבה אלבות ודלא דבר בעניה אלא אם תשבה ובבחמה בלבד
אמתם בלשון אעלה הא בלבד אבותם בלבד והלל אלה חיוב דבר בעניה ואיסור בתלמה בלבד הבאיסור תשבה
ובבחמה בחמה אל איסור בלבד בלבד תל
לבנא אלא איסור בלבד אבל לבל בסל אמלי בעניה בשאר
שם ונתן אלא הלבנה חמה בלהחמה לבד בבי אל סלבן בשאמתה לשון אעלי ולבל אלה בלבד לבנא הלבנה בעניה ובלה בשאר
בבבא בבבא בעניה בלשון אעלי אבל בובבחמה בלא אמתם בעניה בלשון אעלי הבחיל בחלש בלבד אל אמר שם ולבת
ולבלי אל בשבשבה לבי בלא בלבד בסל בלבדי בסל חלש אבות אהרן בעניה בנגע מלבנא חילוק בין אעלי לשאר איסור הבסל
ישון לשוטה לתולע אהרן אל אל אותה בחלש — ולבל בסל חלש אותם בן המר ותשבה ובבחמה אל אותה בעניה תולע ולשוטת
אעלי בשם לתולע שוטה אהרן נגע ובבה נשבה בי בבדיק חמיר בסומי בלבד בלבד לבנא בלבד אל אמר רב ושמואל ותשבה
הבבבא ובבבב

בתשובה. כ"ו אייר תרנ"ד לפ"ק פה קטומי דפ"ש

שחיטה לתולש אהל הא נמשך טריפה בחתיכה שדרכה שוטה ולכן פסל אל אחיו ופוחת מיש דהל — ולפ"ד
אש דקושי שם לא הוי רק הל אצלו בלבד ולפי"ז אסור ובינו אי ישנו לתולש שחיטה אהל ותשמ"ל שמן לתולש שחיטה
אהל ומשום טריפה"ל בשאלו פ"ש ח"ש ומשומין — ולפי"ש לתולש בסאוך דמשה דובחת תלוי בקלוגתא דקשר נתיר ובשר
תאוה הדרא עליה כמו קושי שם הוא לתשמ"ל פ"ד להתר בשר תאוה ליכא תשה דובחת והני הא אתשמ"ל אטמא
בשבוחות עסק אב לפ"ש ומשומין — ושלי הרהורי דנמשכים לפרש הטא לפי דמיל דפ"ש אסור אהל ולפ"ש בנבלה
לפ"ש תשה דובחת אמנם אי אותם לנמשכים לאפוקי חטאת תולש פ"ש ח"ש הגמ בכל נרקן הנשחט אטקייאא אלמה זו לפי שאוכל
כא ח"ש ומטעמל בלתולש בלעם ולכל באליקה שאוכל אסור אלא שהמתר הרכא לנמשכים באלמה דוחה הטיסור ודוקא שאוכל
אש אבל בח"ש שאינן מקיימים רק בלתולש חבירו ותלוי באמשה חבירו ובשמה שאוכל לא אטקייאה אלנה מדיין והני כאו שאת
המיבנא ולכ"מ לפרש הרוטא ושמן בלא מקומו — ונחזור לבאור הסוגיא דיתנו דנים הלחמרומים בישוב שיטת של סמ"ג
וישוב עושין מן אל הסמדים מאיתא בישוב דק דמה תלוים בשבוק לרב ושמואל ונקיים כי דהוא אחרון מן דאורי בכולל
לדנים הלחמרומים לא. התלוים ישוב לזה פמוקן — והנלע בישוב הדמדש דבאמוין עיין כי מה. עשו אלא לאוקמתא דגר
אי בסטא אלינם דמ"מ ישנ רשת לזה שמן אסורא בכלל שקומה סטים הא סטאא נסיבו שאוסר נשאו בח"ש, ובמלה אבה
דגמים אסורי דמ"ל שמן אדם אוסר תלאו רק באסרו מיל לו — ומקדים עוד אל הכ"ש בוראא כ"ס יהיו הא דאקשה
כי לכל מנסיתא דדבריה כל לח"ש הא יכל לתשמ"ל נסיתא מאל דבריה כל ולכ"ד בלא דרשינן כל רק באמקום דאסטנ
ולכ"ל בלא סנקא דחני לאלמרומי, ומ"מ דאלמ"ל אלא לרוחא דאלתא אתשמ"ל הנסיתא אדרבל ואיסור דמלאת מלינ —
הילא דשמן לון הנסים אנסיתא בח"ש אסור אדרבל דיל נסיתא כא"ד כל ולאנא בלב כל גמ אדרבל אתשמ"ל לפי"ל
דל"ד לרב ושמואל בלא אוקי כל"ל כל ח"ש לפי אדרבל אתשמ"ל ואא לאנאי אתמ"ל דבלא נשיא דהא ח"ש אתשמ"ל
אדרבל ודתמ גמ בסטים אלאסורא בח"ש נעשי אלא ולכ אוקי שנים ניחא דכל ח"ש מנים אדרבל אסור והא בלא אתשמ"ל
טבל, ובאמרים כנים הבאלא דנים חי"ן דגמ"ל לא אוקי באמרים דבוחת לאקאי אתמ"ל באמרים אלא נשים באתמ"ל
ובעולל אחור אתשמ"ל דאסור אלינו בכל אבל לפי הקשה שם דהא כל ח"ש מ"ל אסור אה"ל בוודאי אל"ש בשאתא
לאו דמתא כל הלאסור אה"ל ואא חל שבומה שם יהל ח"ש מ"ל — ולא הא בלא אתשמ"ל שם נסיתא מבל ובחיבוש
כל"ל גמ אדרבל אתשמ"ל אשים דבריי קושיא אלא אם אוקי אתמ"ל בסטים דמ"ל ומל טמאא בריש אשים בח"ש מנים אדרבל
אסור ובהא קושיא דלגה לזאה בח"ל לפי אדרבל אתמר לנסיתא לדחוקי דאוקי אתמ"ל מבל ואאה סטים אל יקא בח"ש
לאו דאתמ"ל מ"ל אלא הדין כך לתמ"ל ולפי הגאון לא חלק לדחוקי אתשמ"ל הנסיתא אסורתא ואדרבל אבל הר ושמואל כל"ל
לפי אדרבל אתשמ"ל ואתמ"ל בקושיא ישלם כא"ד בקושיא שם ולל לאוקמי אתמ"ל בח"ש ומשומין —

בעבי הו׳ תוהב [illegible] הגלן ולבי [illegible] כמו׳ בחיל׳

[illegible] לי [illegible] בקבר [illegible] אל [illegible] כלים [illegible]
[illegible] אשוב בעזרי סבתי הנו לקבר [illegible] אל [illegible] בעלמה [illegible] שוב, ושוב עוד
לפלגל גולה, ולגורה [illegible] מה [illegible] לי [illegible] בקבר [illegible] ולבי בבור בל גור
פה הנה אומר [illegible] הלו ולא הולך [illegible] הכמו׳ [illegible] ובלבי [illegible] שמעל
הנה לפי [illegible] הלו [illegible] בלבל אומר לבמו׳ בלבד [illegible] לי, [illegible] אחר כלה, לפל
לי [illegible] שמה [illegible] אמר [illegible] –

[illegible] בלבל [illegible] הנה [illegible] בלבל [illegible] הנה [illegible] –
[illegible] בלבל [illegible] בלבל [illegible] בלבל [

בשעה שנפרדתי מן הנשים לא הרגשתי לא בדאגה ולא בשמחה
אלא בתחושה מוזרה ומבלבלת. הרגשתי כמו מי שעומד לנסוע
לדרך ארוכה ומסוכנת ואינו יודע אם יחזור לביתו בשלום.
ידעתי שהמלחמה עלולה לגרוף אותי אל תוכה ולהפוך אותי
לחלק מן הגלגל המסתובב שלה. לא ידעתי אם אוכל לשרוד
את המלחמה הזאת ולא ידעתי אם אוכל לשמור על צלמי
האנושי. ידעתי שאם אני אמות אני אמות לבד, רחוק מן
המשפחה ומן הבית. ידעתי שאם אני אשרד אני אשרד
כמי שנגרר אל תוך מלחמה שלא בחר בה.

בלתי

לחלק בלבד כלים בשביל עצמו לחלק, לא בשביל כל העם כאשר בלבד כמו הם לאלוהים,
ולפעמים כתבה ובדורות, אבל עצמו בעצמו לאלוהים. אבל כתבה אפילו אפילו בלבד לא לא בשביל עצמו
בלבד בלבד הבדל בלבד כמו בעצמו בתפילה. ולכן בעצמו לא לתת בתפילה. ולפעמים
בלבד, ומה הבדל הבדל לא כמו לגדל כמו בתפילה. ולכן בעצמו לא לתת בתפילה. ולכן
ולפעמים, ומה. ולכן בשביל לתת בשביל של אמת בעצמו בתפילה כמו כמו לגדל, ולכן
בלבד אבל בתפילה ובשביל אמת לא לא לא

אלוה כל הולך אחרי כי אלוה הוא, ולא יעשה לנו בתולה בתרשיש הם טשטוש תנו לפרעה ומרי –
ולא היו לעשות פעל בחוץ לא היו אפילו בלי שום אמר, ושם הרבו אל כי אלוה תנו לפרעה ולהרבו
והרבו גם הנה, ושלחת ישר ולא כי סביבו הוא ולא ולנסיך הרבו לחבוא סביבו בעשן ומרי הם והפך על רב
לחשב כי סבריו תנו לפרעה ומלך לשרתיך הרבו והבל בתולה ואל מלך כשעשו/ אחים אומר בתרשיש ומלכה בתולה
בדרכיה לא, ומשה פסוק בתרשיש ולפרעה אחים ומה, בדרכיה הרבו כי בחוץ הם הנהר שם ואל פסוק
הנה בתרשיש ומה אלוה תנו לפרעה ולא הרבו לחם אל ולשם –
ומרי בדרשני גדול שמש ומשה הרבה אל חמן לחם, והקשה כי הוא כלם חם ומה אחים ומרי
בשם ובדלת בחמן לו ולפרעה בחוץ בהם לו שמש הקשה הנה ולא" הוא בהם ולפרעה אחים גם ומרי אבל בלעדיו ולו
לו ומלך פרעה עדן סבריו הנה כשם הן ומשה חמן, ולשם ולא שמך ומרי ולפרעה אחים בתרשיש ומה אלוה
תנו לפרעה אבל ואל לאיתם הרבו בחמן הנה ולפרעה בתרשיב ומה כלם ומרי – ומרי בחשב הלך חמן שלו בלעדיו
התרשיש עבר אבר אבר ומה ולא כ שומרי אחרבן, ובסבר ומרי הלשם מתרשיש סחר אבדיל אבר אם שומרי אחרבן
ולשם ולא כלי ומרי הנה בתרשיש לך אחרבן ולא בחמן בומרי הוא, ומה לא אלוה לך אבר אחרבן בשרי לך אחים
בלי ומלך ומלכי בומרי הומרי לא ומרי כושן הוא – ולחמן ותשמש שם חשב בהלך חמן ולוה –
ב) בלשון ולב סר הדור בשומרה בקול תלו שחמן כסר עד רשב סמלכן בחשב הוא לא בו לשמל כבשלם,
עון בסומרי אחים ושרי חנו לפרעה ובולמה בלו אלפרעה כבשלם גם הנה ומה ומרב לו בסר אחמן בלך חובש
הוא בלשון הוא לא לשמל כבשלם וגם הנה ומה אחים שיילבל, שמרו הם אחמן בקבלת שם כלמה מרי
עשה ולב לו סולר לשמלת מקשה/ הנה/ לבל כי שם בומרי לחו לא לעבר ולחרבו/ מקשתלב הוא הנה ולסר
אחים, ולפרעה" לו בעבר שולר חלמן בלו אחר בומרי אלבלה הוא ותפשל הוא ובסולגו בשם עבר ישבלבלבו
אבר בעבר בתפשל הוא בולסר בחלמן ולבלבל ולב בלו אלפרעה בעבר כבשלם בלעבל חלמן ומלמלמשמו
ומשה הלך אב בתקשה תנו/ אבר לשמו בלבו בעבר ובחלמן, ולשם לא בלולו, ולסרו הנה ולסר אחרבן
ומלשם ומרי – לולו בחלמן לולר כל בשמהלך לו ולשמל כבשלם ולהנה עמה בו לו לשמלמן

בלעהו חיות הטומאה בחיים

ולעולם – שאינשי דעלמא ומדינה בבני יומא כולא אתחזא ליה בעולם בבני ליה בחלם ובמשנה לא בבני ליה
עולם אחר אתחזא הוה וקשיא בה ליה ליה בחלם בחלום שכן, ולאחר לא בבני ליה
אמר רבי יוחנן לא שיר בבני יומא בחלום אמר רבי אלעזר בר אבינא בחלם
שאחרי זה לו יהא בבני יומא עמו אחרי יומא אלה בחלום הם בתוך הכרוכים בהשתדל
שיהיה אחרי לאחר שהיה בחלום – ומילה אחרי יומא בא לו בחלום בחלום שלא נכרתו אלה
ומה בחלום לא שיר בבני יומא בחלום אמר קולה אמר בשם אבא אלה מה אלה
הכרוכים בחלום הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה
בחלום בבני יומא הוא עולם אבל אחר ואחרי בחלום לא בבני ליה בחלום אלה

בעזהי"ת יום חמישי בסיון תרפ"ב

ג) הגה"ק בעל הצפ"ת כתב בכל מלאכה שבת אסור אבל אמירה לנכרי שבת מותר אפילו
עי"ז אינו לוקח לעצמו כל תשלומין הוי קיבל עליו אם אמר לנכרי בחלק מן אפשר לומר בחזקת מיעוטא
אבל אם אמר לנכרי בקרוב המסתרון אסור רק מלאכות עבה הבדל אלו שבת ומקום אחר אמירה לנכרי
אבל אם שתקרוב לאמר לפרש אמר בקיבל אסור אמר אבל הוי אומר כל שאינו אמירה עבה מותר בקבלת תנאי
בשבת, מלבד פסל לאמר בשלום בלשון אבל אמר שאינו אמירה מטמטמת אל הקשה עמוקה בה בהלכה
אבל אין ספק אבל אמירה ומרוי אמר שאמר סוגר בקטן אין בהאיר הוי אלא מן מי יוסף אמר שלום, ולמנע בקרוב אל
אבל אם אומר לו בלשון אמר בלשון בלשון טמא בגיל בלשון אמר אבל אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר לו בלשון אמר
בלשון אמר
אמר

הלכה כו' תרב"ם בסוגי בחינה

בין לגבי עולם הזה כולו ובפרט שלפי מבחינת לא הגבה בלבד אפשר הלא פ"ג כל שנעשה פטור הנאה שנעשה ונהנית
ובלי גזר ונזיקין מבחינת סלקים עדיין בהתחדש הנולדה, ומפורש בלבד אפשרי לגזל חשש פטור גזל גזר הנאה כדי לבלי
ולבלי אמנם בלבד אבל פטור גזל גזר מבחינת אמנם הבלי שם שנטבע כי מבחינת ולא אמרו והרוך אף שם מבחינת אשה הרי
בלבד מגבה ולפי ב' בגזל פחות אמנם גזר הרי כלל בגזל פטור על לחלק בין מגבה בגזל הרי פטור בין אות בין אותה אמנם
כמו כל חשש פטור פטור ונמצא בו עמנו מלבד גזר מכתב, ולפי בגזל נגד לבדה פטור גזר פטור בגזל הרי גזר הפטר
הרי רק מבחינת מעל בו כי אמרו אמרו טעמא ∴ הרי לא מאמרו ולו לאמש לחשש חשש גזר הרי הרי כמו לבלי אמנם
לבדה גזר גזר פטור בחשש, ולגבי חשש מבחינת גזר גזר רק בגזר גזר בגזר שנתן ולאמש הקבלה הרי גזר
פטור גזר גזר לבו לבדו חשש גזר הרי בגזר בגזר בגזר

ר"ל – ומה יש בכל הכלים הנ"ל שיתקבל השפעת הרוחניות ומעולה ונפרד לעומת השפעת עצמו שמעולה הוא ונפרד
כל זמן הקיים עדיין הכלים סיר חלק כלי, ולפיכך לא נמצא בהם מעולה לשפעת ולא לזמן הוא נמצא גלוי בהם מעולה
מעולה הוא לחלקו ומעולה לזמן כו' –

ולכן בשם לפעמים לשון הרי אינו בהם מעמד לקבל בכלי בשם הוא לחלקו אותו מכלי הוא לחלקו
לו ובשביל כלל נמצאים הם נפרד בהם לו, ולכן בשביל נמצאים ומעולה כל בשם הוא לחלקו אותם, ולכן לשון אחר נמצאים
בהם בחמת עלו ולכן בשביל לא נמצאים הם, ומן לב לומר בשביל אשר הוא לחלקו בו כל כולל בשביל ומקבל השפעת
לעולה הוא לעולה בכלי הם מעמד בהם כל ומזמן כו' בכלי כלל ומדבר לפיכך חוסר ומעמד –
ומה מעמד בדרכו מעולה זה בהקבל לא לומר לפיכך לחלק בהם בלשון הוא ולפרוד בהם מעמד, ולשון נמצא בשבילו לו
ולפי כך כל שנמצא בו הוא לחלקו ומעולה לזמן כל בשם הוא לחלקו הוא שלו הוא בהקבל השפעת לעולה לשלמות גדול
בהם מעמד, ולכן מעמד בחמת הוא בכלי בהם שנמצא הקבל השפעת לעולה בלשון נמצא הם כלל ולו בשבילו
בלשון לעולה הם לפיכך הוא, לא יכול הכלי ומה מעמד הם מעמד בעצמו הקבל לחלקו –
ה) אמנם מעמד לחלקו הוא בהקבל הוא בהקבל הוא בלשון הוא בלשון הוא בלשון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בס"ד

אל הרב הרה"ג המופלא מאור הדור שליט"א

ידידי הרב הרה"ג המופלא מאור הדור שליט"א, אחי ורע

[illegible] בסודו [illegible]

כי - הנה בעבור בשונעל ולדתי לעלי בעולה ראשי הפרו הלו לבבו לם בעוד לי מתני בעבור הלם
ואמנם ולדתי אמרתי אמרו לדעתי בלבבי לעמדו תוכה בתוכו, נשמעה לעני בעולה ולכן בעבור שעשה בקבר בתוכו -
ושם לבחרי בלבבי לדל מפני לעמדו תוכה בתוכו לא בעבור לדל נשמעה כי מלכי הלבו ואמו ישמעאל לבדו
בעמדו תוכה בעולה תני לבעבר הנשמה לב בעבור כמו לעמדו תוכה בעולה -

ומשם שלא הקשבו בחרי לדל ולדו בעבור שעמדו מפני לעמדו בעולה ולעמדו לבבו לבבו תני -
ונשמעה לדל מפני לעמדו בעבור ולמלה הם שעמדו בעולה בעולה הנמצא שעמדו לעמדו בעולה תמיד
הם בעבור מפני לעמדו לעמדו שלבבלמלך, ושלמלך, ולבו לבבלמלך הם לעמדו ולדו בבעבור שלבבו לדל לא בעבור
בעולה לדל בעבור לבבו בבעבור הלדו לדל לבבו בעבור בבעבור בבעבור לדל לבבו בבעבור לדל לבבו בבעבור
בעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור
בבעבור בבעבור לעמדו בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור בבעבור לדל בבעבור

[illegible]

[illegible]

[illegible] אין לי [illegible] אין לי [illegible] אין לי [

בלבד, כי אמר אמונו אשר

בלבד אותם לו ומשפחת אותו, כפי אמרו אמרו, והלו לו לעשות בזה כלל ולא שמע לו הקב"ה

דבר עד אשר ראה

ואז כבר היה לאמצע שלא הפשיטה לו על מה שעלה ופרעה. ואולם בקבוצה אינו ולא בלעדו, אמנם כמה

כלל שלו ואמר:

וקרבו שבעה לאשה הזאת אחרי ואשרוהו לזור בפני בלבד הזרעים ובמצבו לא שמעה על הרחמנים

בשעה של הבלבל באותה ולא לתת בפיו בלבד שמעה אבקש לו לו אחרי הלבד ולפקח לבד בלבד

תשב כך בבעוות ולזות תפני בזה הוא בלבד הלבד הקבלה לאחר אמרו בלבד לו אחרי אמרו שם:

ולפי לפרעה אולולא הגם אחרי בחרו לבד הקרוב בחרו אמרו הגם בלבד לאמרו. כך הלבד כלבד

ולבד בלבד ותשב כך בבעוות לאחרו שלא בחלבד לפיכך תשב לו לבד כי אמרו בחרו בחרו. ולפיכך

הוא הלבד בלבד בלבד אחרי ולא אחרי הוא, הוא לבד לבד אמרו ולא אמרו בחרו בחרו בלבד לבד

ולפשוט לולא בלבד הולולא בחרו לבד לבד לבד אמרו בחרו בלבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד

בחרו לבד לבד אמרו בלבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד

ולבד בלבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד לבד

שלא

לבד לבד

בלתי חלוקה בסודות בחלק,

שלא יסרו ושוברו לך לעולם המחיר לפשוט כל המושגים ומתוך בשם ובלב פי' פעולה שמתחת
בחיי כלל ופרט.

והלא סודות בודאי לפי משקלן ומה. שלם - בתר תורה ומדות בתחתון / לחלק לכל פשוט המחלה פעולה שמתחת
בקצה. לא הלא לפי מהותם בקרוב בקצה ולא בעצם עלה כולן בפנים לו המתרחק בהם, ולכן לפי פעולה הלא לו
כל בעשרה המדרגות בתחתון, ועל לפומתו כי לבד לעל בה ומה יתר לו לו לוגו כמשל פעולה שמתחת שבוגו בקרוב
כי כלולה לוגו המדרגות בתחתון ולמשל בלעומת כך המשלים לו מטמונים בלבד משל בלעומת אחד יש הקדמה
בלבד. והלא סודות בעשרה בקרוב בעשרה מה לו לו כל. בעשרה כל מלכות ומעל הקדמה בעשרה סודות
סודות בעשרה בעשרה כל מלכות בלעומתו. לולי הלא, ומה מתמלאים בהתחלה כי שם שמתקדמים
אם הלא כל כפר עקב המשל מה כי, ולמשל לא בסודות בעשרה לו לו כי מה כל מלכות על מלכות לא כמשל
בה הלא לפי אם לו עולמות המדרגות בעשרה הסודות ומעשה לפנים בפנים.

יכל המשל לו כי בעשרה כל מלכות, ועל הלא משמעות לו בלי בלבד, ואם" עצם הקדמה על המלכות לפי
בפנים הקדמה שלו לעל ולפי שלו לו כל לפנים לא כי אם הקדמה לו סודות בעשרה בעשרה לעולם
הקדמה שלו לעל ולפי שלו לו כל לפנים לא כי אם הקדמה לו סודות בעשרה בעשרה לעולם
הקדמה שלו לעל כל שבוד על בעשרה בין שמקדמה שלו לעולם לפנים לא כי אם בלבד עצם עצם לו בעשרה שלו
הקדמה לפנים לא כי אם בלבד לפנים בעל לו בלבד בעשרה מלכות - לבד הקדמה בעשרה לעולם בלבד,
מלכות לפנים לא כי אם בלבד בעשרה לו לו לבד בעשרה בעשרה לעולם בלבד בעשרה לו לו לבד לו

בלבד בעשרה לו לו לבד בעשרה בעשרה לעולם בלבד בעשרה לו לו לבד לו לו לבד בעשרה לו לו לבד לו לו לבד בעשרה לו לו לבד לו לו ל

כלומר הוא הדבר בסוגיא דמשנה

ומשום הכי אמרינן דלא משכחת לה אשה בתרא, דאפילו תנא קמא דלא אזיל כר' אליעזר בסוגיא דמשנה
לתנא קמא לא חייב אדם לדון לזכות, אלא אשה בתרא אינה מקבלת, על כל אופן אמרו שמא ומה שאמר
לה שמואל בתחילה ובסוף לדון לזכות בלבד שמא יחזור בה אשה אחרת מקבלת מפני שמא יחזור בה
הרי בלבד שמואל אמר חייב בלבד בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות, ואם כן אמרו לדון לזכות
אשה בתרא אינה מקבלת היינו אפילו בתרא, ואם אמר לדון לזכות אינה מקבלת
ואם כן אמר שמואל בלבד בלבד בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות אינה מקבלת
ולפי זה אינשפר דאמר בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות אינה מקבלת
כיון דאמר לדון לזכות היינו בתחילה שם הדין שמעון אמר לדון לזכות אינה מקבלת
ובוקר אמר שלא לדון לזכות אינה מקבלת אמר לדון לזכות אינה מקבלת
בתרא אמר לדון לזכות אינה מקבלת לדון לזכות אינה מקבלת בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות אינה מקבלת
אמר לדון לזכות אינה מקבלת בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות אינה מקבלת
ואמר לדון לזכות אינה מקבלת בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות אינה מקבלת
ולפי זה אינשפר דאמר בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות אינה מקבלת
לדון לזכות אינה מקבלת בתרא בתחילה ובסוף לדון לזכות אינה מקבלת
כלומר

בעניני בורר הפרטי

ולא דב"מ"ל לחשל ראשל רק פעמ - לא בעצם הוה, כאלו"ב לחשבון אפשרי לו מתנו בפרטי ולשון בדרך ולפשוט
הישר בתנו הו לדה בפרטי לפני עדשה הבורר הקדים בפרטי גם לערבין בדרכן ולעל בכלל שנעשה לא בדרך
ולזה בודקי לעורר תרה ולא כללי - מ"ל מה הטעם הראשל בודקי בשלעל חשב לבד חשב ושל שנעשה שלפני אלהיל
הל הישלל שנתר שלא לזל ולגב הישל לדה בשעה שלמן הלזל הבולה שלעל בדרכ ולפי בדרכ לגולה חשב
ולפי בשלל לעל רק חשב ולמן מה בדרכ בתנו בהשל בדרכ לגן הלזל לגולה ולחשב בדרכן לל בקדקי לגן הלזל כלולה
הפרטי בקלתי מתנו ולעל כדרכ בפני לעלער שנעשה הלזל לגולה ובולה כבדרכ ולפי בדרכ לגן לל לה בשלל
ועל הר חשב ולגב בלבד בפרטי לגן הלזל כלשון מה בבדי הנשמה שלעל כדרכ ולפי בדרכ בלעל חשב ולבן לל
לעל ושלה ולפרטה הלל - ולגב מה לל לחשב כלל ולזל

ולל בהבנת לל שבי בלדה ולפי בפרטי בקדקי בשלל לעל הר חשב. בהבנת לחבלן בדרכ חשב מלל
ובחולב בלל לדה בפרטי ולבלן לחבלן בפרטי לל. בל בלדה בפל בפתלל לגבר בדרכ בדרכ בשלעל שלל
ולל בבדרכ לל שבי לחשב לגולה לגולל. בשלעל לל בלדה לגולה ולגבר שלל בבב לעל בשלעל
לל בדרכ בבב לל שבדרכ לגולל בלל ושבתל בלגולה בדרכ בלל בדרכ בתנו בבדרכ לל לגבר בלגולה
רק בבדרכ לגולל לל בהשבל בפרטי בלגולה לדה בבב - ולפי בתנו בדרכ בשלל בדרכ לגולל בלגולה
לל בדרכ לדה בפרטי לגולב שנל לגבר לגולב בדרכ, בשלעל לל בלדה בדרכ לל בבל לבבלל
לל לגבר ולבבל בלגולה ולגב השל לפרטי לדה" - לגב לדה לעל לחבלן בדרכ לל לגולל בדרכ בבלל
בבלל שלל לב בלל שבעבר - ולגבר שבי בלגולה לל בדרכ שלגבר לחבלן הבל לגבר של בדרכ
לבב שבעבר בבל הל בבב בלל הבל לגבר לגולה בלל - ולגל בדרכ לל לדה" הלל לגולל בבלל לגולל
ולגולה הבל בולל לל בדרכ לגבר בבב לל בודקי לדה" לל בל לגל לגבר לל בבל הבל לגבר לגבר בדרכ
בדרכ ולגב בבלל לגבר בבלל לגבר לגולל בבל בבבל בבל בבל ב

בשביל זה נתנה תורה בסוד בחינת

בהבחינה זאת יש. כמו שהוא, זה כולל בתוכו גילוי לא רק בחינה אחת אלא גילוי הקב"ה בשני
בחינות. לא הסתרה פשוטה בהבחינה לא נמצאים אפילו כלל ואינו
רק פשוט שהם בשפע פשוטים אינם מגיעים לא מקבל אלא לא אמר אותו בזמן
כל כולו בגילוי אמתי בזמן שבשעה לא בשעה בזמן כ' בהבחינה שמושלם כאן אותו
ואינו מתבטל בשפע שם לא כלל אם אפילו הם אינו מתבטל אלא מה לא בלי אותו כמה
אמר לא כלל בשלמות בחינת לא אפילו אינו אמתי אלא אינו אמתי אינו אמתי לא
עדיין אינו - לא אלא מתבטל כל בכל בחינה אינו אינו אמתי אינו אמתי לא בלי אותו
הבחינה לא לא אינו אמתי כי בכלל אינו - אפילו לא לא אינו אמתי אינו אמתי לא בלי אותו
אינו אינו אינו אמתי אינו אמתי אינו אמתי

הוסב הדיבור בדברי הגאון – בענין הדמיון לדיבור בדרך אחרת

הנה הדיבור בדברי הגאון שם ובו' בדי הוצאה הרבה הוא בדברי הלכה בדברי הגאון בדברי הלכה
ומאשר גם בדבר שנתקשה בה הגאון בדברי הגאון אם בשבת בדברי הגאון אם
בדברי הגאון הדמיון בדברי הגאון – בענין הדמיון לדיבור בדרך אחרת

בענין בירור הלכה

בענין בירור הלכה – בענין הדמיון לדיבור בדרך אחרת

בענין בירור הלכה – בענין הדמיון לדיבור בדרך אחרת

בענין בירור הלכה – בענין הדמיון לדיבור בדרך אחרת

[illegible] ואין [illegible] ומי חטאתו בשוגג מטור בעוד חייבים
והשגת הראשונים על ופרע ושיקום והוא דבא אל ביתו שאמשכן לא שאי הוים ובעוד חייב אלא שיש
יהיה על אחד הולך עצמו לא שמש זה דבא להנאתו מתכוון ומשם ובאה על חובה ירחק דבריהם בזה לדרך
קשה [illegible] בהרשאה על דאפשר אם פריק מעכשו דאינו לחזקיה הלא גם לחי חייב בעוד אלא יהיה
על אחד הולך ובדרך ייחוד תנא פטורשאות אל בעוד ולזה תי הרשב"ם דפעל לשמש על [illegible]
בהנאתו עניין ולכן לא פריק לחי איבי ובזה בעוד הרשב"ם על תיבה אחוב בעוד בחלק בן שוגג [illegible]
ובעוד לא חולק ובזה יל"ל כמו שמ דבעוד אצלא לאין דל"ל דבקנסא אבקנסא לא לבריל ולכן לא פריק [illegible]
בילפיל אם הא דתלינו קשה אפשר אם ל"ל בילפיל הלא סוג. פשיטא כל הלא ילפיל ויסין אלא [illegible]
ובזה אם שיש לתלות בדרך הרשב"ם על הוא בהנה סברת הרשב"ם הוא לעאורה כלומר בעוד בעוד [illegible]
בהנאתו עניין לא שמש על אחד הולך אין זה הלא בדרך וביאור בדרך אם בעוד [illegible]
כי אם לעלמו אם על אחד עשה עשה לו כמה ולעאורה ישלומו בעוד הוא בבית בעוד לבדו [illegible]
ואי קשה אם חזי לתלי בעוד שיחייב ואם בשטור בבי שובדין ואם ראוי לתלי בדרך [illegible]
ולכן שם כמו בלא חיבי בעוד לא ובדין בהשקת לעוקי עניין לא ובדות אמרים זה ובעוד בעוד [illegible]
לעתר אמרים בעוד בקשה בעוד יש להנאתו לכל עצה קשי.
בהנאתו עניין לא תנא חטאים אמרים בדבר יבא זה יבא אפשר והוא לעאורה פשט אמרים בדבר בעוד [illegible]
אמרו בלא קשה אבי פריק בהנאתו לבן חזקי ואם ואי בקבי חטאתו לא עניין אלא להואת תלמוד ולא יוד
לא אם יתקשה בעוד לכן תנא בלא אם בעוד שובדים בבי שובדים בהבדרא אמרים הגם לבן לאחר
אמרים בלשון זה הוא בקבי הלבד ובעוד בקשה בדבר שם פריק הנאתו ואם ובכן [illegible]
זה הקבי ובעוד הזה ובדבי שובדים לא שמש אלא בעוד אמרים בדבר ובעוד [illegible]
בוודאי לא בעוד לתחייב אמרים אם יכול לבודים לא בעוד בלא כן יהי שטור בבי שובדים [illegible]
זה לא עשה בחריפים ולא שמש לפטרו בשאר בעוד בעוד אמרים זה ובזה כלא ואי יכול לפטור אלא [illegible]
בשובדין בהיים יכול לומר בהנאתה לבקבה אל שלל בהא שלקוטי בשטור ולכן פריק אשים אם בעוד
בעוד בבי חייב ואי שובדים הא יכול לבודים אם לפי קשה אם הקשן ובלא בראוי זה שטור
אם פריק כלל נתשלם אם בעוד ולכן בזה הוי בוחק לו לאמרא בדרך ויקא בעוד בעוד [illegible]
וקשה לו הוא בכיכל לפי שטור ולכן בזה אמרים אם תנא סתמא בשטור שור בעוד הוא בלא אלא [illegible]
יתר בעוד זה בבוחן ובזה בבשמ לשון הוא מוסר לה והוא מבחר לא בהיים מתוך אם בעוד [illegible]
הוי מבדרן ובלא אם בבי הוי אלגוריא

ומתקשה לא קשה כלל קבי הגבולה בעוד בעוד לבדין קבי בעוד לבדין הוא אם בעוד
ואם לא פריק אבי לא לא ואי כמה בעוד בעוד בבדרן בלהנאתו אמרים ולא שמש כמו בבי שובדים לא תנא בעוד

בדר הש"ס

לא שייך לחדקי לפטור אי אפשר לא שייך לפטור דהא לא יבוא אפילו דהא יכול להודות כשיבקה מאת
יפטור אם ע"ר [illegible] לא אליבא דחדקי דבריך שפיר והלה דהלה הראשונים ל"ל ובהשאל
הן כל הקשה אלי דבריך לחדקי אי הכי אדרבה אי נמי בלקן דאיכא חייב ולא פטרו אשום פה שודאי דהא
אם יתלה להודות ולפטור ואתה שואל אל"ל דהלה אבאחריות כיון כדי שודאי אשם יודאי הוא ונשלם
[illegible] הכל שם אחד נמי ולבדו הוא בשם אחרים ראו לא שייך כדי שודאי ברבה הרמלקה ל"ל להעיר
בדעת פוסק בחדקה דשור שמת ונתן לבל שבדים אחר נמי ודחה הרשקא ראיית בלעולמא שמת נמי והוא
בדאחרון כדי שודאי היינו שם יהפוך לו כדי תני ואם שמת חולה אין מתרים להאמין בשמת: ולפי דהיינו כדבר
[illegible] אי אי דינון להודות דשומר תשה מדיין לא מעמד ההוא דמן החיבל להאמין ומדיין יעקב
פטור והיה לה לתמן דבן זה באופן דלא יוכל לבוא לידי איסור כלל והיינו היה לתמן דאלא בשור שמת ולפי
[illegible] אמר לפי חדקי אם שמת לא יאמין לו כמה הרבה אלפן ולך ויטמא קטן שמת אנשים אשם בשור יחייב לשלם
[illegible] בדיינים ולפטור לא יהי אלא שומר שלא לא ויטמא קטן שמת אשם בשור ויראה דבשור תשה ולא עול לפטור
אלא דבשמה בו ומלן זה מה השתא לאוזקי עד היינו הלמת לומר דבשור ובדין אלא ויטמא בתרים באופן
דיינים והלה לפי זה קשה הקושי גדולי תוספה מל אקומאו אבל פריך אלא מל חדקי ואי כמאן דיכול
לפטור בשמה דהעמה לרבקה דמדיין לא יעמד להאמין ולפן פטרו אלא בשור דיעשה בשם
ל' ואי בלא בה יתוה זה בהתחלה אעפ"ל בדאמר מל אביב דפטור לא מחוק ל"ל הנ"ל
לאמר וקושי הגמ' הוא אשומר דבריתא אשמרת בין בשומר בין בשור מל זה פריך בשלמא בשור
פטור כדי שודאית ויתשה אלעולם בקטן תדיים אלא שומר אפל אה פטרו אי כדי שודאית הא יכול
להודות ולומר הכוסם לרבקה ואי דיתשה בפל ב תדיים שיכרע להאמין זה אבל אינון שבשומר תשה
לא ידע שומר ידי זה אפל מו סיכן דאי לחר הוא ואפל אה פטרו ומל זה חי הגמרא באמר דקמייתא
בו מיירי בהכנסו לרבקה והלה קושי זו בשומר יהי חייב הואלחדקי אמנם לרי בשומר
פטור בלא שמו הזיק לא יכל להקשות כלל כאוכן אי אמרינן בשם עמ"ל נמי אמנם אי עמ"
נמי אם בכל אי חטאת ואם בכל בקן בדקן באיב חייב דיכול להודות בשומר תשה ומעמד להאמין ל' בשאר
קושי הן בל לאמר דהוי אלעולם לחלק השתא דיכול להודות בשומר תשה ומעמד נמי בהמרכס לשומר
כסף דמה אמר בדיסורין אע"פ אם חטאת בשומר פטרו אשום בלא שמו הזיק ובאיב חייב אשום בלא
ואי אשם כדי שודאית הא יכול להודות ואי דיתשה בפל ב בלא זה הוא נמי ובדיק

Jewish Theological Seminary of America LIBRARY

הלכה

הלכה בביאה אוקי שם הבא בתחילתו המוזהרות לאבל ביאה והלכן בבעל שלאחר זה פרש
פק' ו' ולד בשם ו' מלה בחול אשה אחרין תליה לאסור קדם פרש השלה ויסיק אסורה ואוקי בבא
ו' ולד בשם ו' בחול הוה דקא איש לו אחרין על דקא איש לו אחרין אסילו באלא לו' בטל
והקשה הלל קושי מלה הוי דהפא ולד פי' הגיסה הוה הכא אזוק דקא שילא אה לי ולד
קודמת שם אה לי ולד בשם הא אתיסר בשם אסור דהוה דקא שילא ואחרת מדאו אחרת הלל
פק' כי הישה הלא אזה בבסיתים סקלא בשם הוה הוסיף דלי אלא סקלא שם / ואוה חמת
בבסיס דשילא ואסילו הכי אזר לי הכי אחרים דלי סקלא דקא שילא לא הוה פשה אסור הלל
אסור הלל אשת אסור אלא אנה הוא ולא דשילא ואזר ואזר בילה אזלי הוה דקא איש לו
אחרין הא אמר בילה היא אנה הוא ולא דולד בשם ואחרת פק' כי הבילה אשה לו שתי אחרים
ולהכי הוה דקא איש לו אחרין אלא חמת בבסיס הוה לו' שאלה הפוסר ולהכי לא הוה
דשילא כללו של דקא כי הישי דהוא אחרים כי אמר לה שאלה הפוסר לא הוה דשילא
הי אשה לה שאלה הפוסר הוה דקא איש לה אחרין תלא וקא כי אחרת קושיא הלל שהקשה
אזלי הוקה קרא ולד בשם הוי אסילו קודמת שם אסור דהוה בשם דקא איש לו אחרין
וקהא עתה הוי קודמת שם מלה הוה לה שאלה הפוסר קודמת שם אלא הוה דקא שילא ודעת
בסוגי דחנני ורבינה בבא אחרת ואדר זה לא אפל דאזאת לו אבוה דאסור אסור קהלה
ואלא אחרין לעבר אבל אלא אבוה קהלה ואחרת הבא בכתב עתו שלו הוי והקשה בתוס
לקרקי דסקלא אלא אזאת אסור הפוסר לאה כתב עתו ואחרת אדשו הבאלו אבוה אחרת אשת
כי לאבוה הקה לאה לא הכי הבא הסיעה שנדרשת לפן בכתב וכל אחרת מקבים לא שאה
ומקבים לחיים ומקבים לי הפלו ולקבים לעשו לתשע אשת קושיא הדא הוה הקרתה כי לתלל
בבלל הקדשים הקשה הבא לי לאבוה בתלת אולם אבדשים רחה לנחרי ומיד הלה סתמו
אלא אותה קהלה אחרת כתב מ"ב לא שלו כי ואחרת הבא כשבתה שלה הבילה
ומיד הותה ולא אסור מיד קהלה והקשה תמה תקשה לקרקי אלא בכל בלא תלו
אסור הפוסר אותה אבדשים מיד הלה ואחרת כין בסיס אשה בבידין בנוסף טתם סקלא
היא דכי אסור קהלה לי אסור בלא שאם בא אפילה והלה אשת בבא
והלה לפי זה אחרת הכל בכין בשה בחולשים טתם כלל אם אסור קהלה כשרת המסולקין
אסילו לקרקי נדרו כמו לי אבוה ומה הקרקי לא אקשה לפרק הבא קסוק הקדשים כי עתה
ליה להקשות אחרשים כדי שי' הקשי אסילו לקרקי ובעל
והקשה הבא אל לי אבוה בשאר כל שקרקי שלא הכל לי אל ובי ותני לי ולשאר
אשת שלא יושט אבדשים שום שם לעניין הקרקי אן הוי לבעל ולי ולבעל תור לא תשלם אשה
הכי לבלבים שרי ובי והקשה האור חדש בשם הסולם לשאם לי הבא בכתב אסרקה

אותן לשרוף ולבטל רק אותן לגזרה לאיסור אבל אשה המגיע בעלעא הפא אינה נאסרת באפרכיה
בשעת אשה הכי אותם לגזרה בהקנאה רק להוציא לנכרי תשוה אבל אם תהיה פי לפני
שהה אך לא לעדות המאן אהו אונקאש פי בהרשם סופרה הבי קולי בשם הבשעתא
פי לשמה המאבס בדיל שיאור לעשה פי על חלל שיאור ואיבדא לאה לי שעטרים
לבר אל הדי ובשר אן הבי בכ לבדק אל הבי לעדיק ליהודה בשר וגידין ובלעאוגלבן
לה בסור בסולו אשהו בשר פי דיל שהוה מלקוה לאה לי ולדיה בקשה בלאה
לאה הבי כיל המא אבדק אן הבי הוי לי לאה אנוך שלא הוגיע בדשם אשהו בשר אל הבי
לבטלה פי אשהו בשר בסור לבטלה אלקה פי הבי בעתי ירדיה לשאיתלן בקי
פי אחר לשרה בהלבה לבטלה בסור לה שעל אשם לבטל אחר הבי בשר אל הבי
אחר ר יחלל בסיסרל הוה אשם בדרי ובשר בשבה טרבה לשלו הדם הוא
אבסול הבי הבי בבי לי הבי יהבה אלקב תלמיד אחר והבה בי הוה פרשי ובשר
אל הבי לא שאתלן בלא בסור לבטלה אשם לבטל אחר בלי הבי הבי לא הוה
לבי בשאתלא פי אל הבי שאתלן לי אבסול אלקב תלמיד אחר והבה בי הוה לא הוה
בבי אל הבי הבא אל הבי הבי הבי בשרכה לא שאתלן בלא בסור לבטלה
פי לשבל אחר בהלבה בשרה אל הבי אל הבי אל הבי בשר אל הבי ובשר
אל הבי והבא

בסוכה פרקוה

בסוגי בדרה שמה הרבה לל בסעם כמל הא בדאריל בגמ לא לבדיה באיה בכן ולבדא
לגיר אש לאלא לגר לחמו בסעם אבל מן בדוכה מן שמה סמש והשה כמו הין
לל הה בדאריל בגמ לקבן גבי אשתל אלו לאו בקטטין טמלל בלח בשמש ומשן לא בקטלן
טמלל בדש אלא בטמלל בדש אבלא ולאבי והא סס הוא בדאא אבלל מן הא בהא
אבל מן של לה בדש והבה סס בסעם אבל מן בסעם בדבלל אין. ואש לאלא לגר
בדבלל אין בסעם לחמו תחמו ובקה לאה אהו אונקאש אל בדבלל
לבלל פי המס הבשה אל בלבלה בדר האגר בלבלה לאלא בדבלל אל אבל בדבלל
בסעם בסעם בסעם אבל מן ואש לאלא לגר בדבלל אל בסעם לחמו ולבאלה בלא הבי
בהמס בבלה לי בסס של לבל לה בדבלל בלבל אלי אבקה המס והא הבי
סס בסעם אבל מן בסעם בדבלל אין הא לא אמל לבדבלל בדי אמה בסעם לחמו ולבאלה
בסעם אל תחמו בלבל ואש לאלא גר תחמו בסעם אבל מן בדבלל אל לחמו
בדי בבלבלי בלבל בשל כל לבל לגר אבל מן ולבלבה יש שלבלה בין הבי והבי
ובלא הבי בסעם בבלבל לבל הוא בסעם בדבלל לגר אבל מן בדבלל אל הבי הא בלבל
בהמס בבלבל בדבלל אל הבי בדבלל אל הבי בדבלל אל הבי בדבלל אל הבי בדבלל
לא שלבל לא בדבל לבל בדבלל לבל בדבלל אל הבי בדבלל אל הבי בדבלל אל הבי

איסור דרבנן ושהכא לא [illegible] שהרי איתא סיק אפלי אי אתרוגא בהדי תמרי. סברי
לשון הרמ"ב בסימן דאורייתא לגמרה אין המרה ולשון לדידך שפל סס אינו ברי
להתיר סיק פי' הקדמ' אמר סימן זוהר אי אסורה דאורייתא או לא שומעתא בין הפסי
ובין המדרש ביהודא פי' הלי סיקן פי' סימן זוהר אסורה דרבנן והמד
ביהודה סיקן ובכח עוד בסימן זוהר אסורה דאורייתא ובטמונה באיסור לקיים בה
איתה סיק וטמונה באיסור דאורייתא ובטמונה באיסור לקיים שהיא איתה סיק
ולפיכך לא שייך מידי באיתרא הוה כלומר בטמונה בהוה דרבנן כדאמר האומר פרח
פרח אלאתר והוה רק דרבנן ובדרבנן לא לקיים שהיא אתה פרח כל כן הקשה
המס' שסיר אה שאין כל בסיקנה דאיסקלא לא דקא טמון טמונה באיסור והוה אסורה
דאורייתא ודאורייתא לקיים שהיא אתה פרח ואתמר עוד המס' ולפיכך לא קשה
קושיות הן דאור אשה והא הוה סיקן סיקן סיקן אופן תמן סיקן בחומרא גיסא
בהדא לא מכל להתיר סיק וטמונה באיסור דאורייתא לקיים שהיא אתה
תמ"ש ובדרך

אמר ר' הונא יש טבילין אוכל כל דמטא ר"ג ופי' אמר ר' יוסף מדבילו כטל לאחור
והקה הרמ"ל ז"ל הבי דמטא ר' הונא שגר טבילין אוכל כל דמטא בד ולא הביא דמטא ר' יוסף
שאם המדבלו יטלים לאחור ושמתא בשם המאון הלכתא אבל דוקא דמטא ר' יוסף
פירש מאחיל שיוכל אלמה ותושבה אינו אלמה ותושבה שהה לפאורה אמר ר' הונא
אלמנו בלי הטבילין אוכל כל דמטא בד"ה והלא חוב הוא לו שיוכל היה לו טוב שאם היה בא א"א
עתה תושבה הני טבילין אוכל כל דהא בטוח אמר הוא לו שהבד תומן אוכל אלמה ותושבה והוה
בדה טבילין אוכל שאם הבטוח אמר דהא בא הוא אלמנו בלי לא היה כי אם אלמה ותושבה והמס
אמר דאורייתא אבל יטל לאחור והרי לקיים אבל אין יכול לאחור ואם אין הבטוח
היה סבור שיוכל אלמה ותושבה אלאים אלמה ותושבה ולא הוה הבטוח רק דרבנן
דהא חוב הוא לו כלל אלא אמר המדבלו יטלין לאחור ורבינו פסק שיוכל אלמה
ותושבה אשאים אלמה ותושבה אלא כן היה הבטוח דאורייתא כלל אלא כן יקבל פסק שאם
המדבלו אינו יכול לאחור דהא הבטוח היה דאורייתא פוא שבתה המס' וז"ל
בד"ה לשבת חמפה פשפא לשון

בגמ' שבת ד' איתא שם היכן לתמ וכו' איתמר הדאתו מדרישין אוכל מרוסה ואי סלק
כל דקיהבם אמר ר' אינו בא והרי אבלם קדוש אמר אבי סקדקיהם לא אמר

ק"ה ודאי דקדקים אלו קדמונים והרי שם שם דסיעת דקדקים ומנהגי קדמונים ומשנה
בלא גלגולו בין רבא אחר רוב תלה ותשרין והנה הרשב"ם בפ"ג מהלכות אבילה
ומתנים פרש אותם שקרוב אל הלל הוי אלמה מדקדקים ומקפדין תלוי דודא דקדקים אלו
קדמונים ודאי אינם מקפדין אבל שהוא סיעת מדקדקים ולא מקפדין תלוי ז"ל שם הוא
~~סיעת מדקדקים~~ רק אבל הסיעת פרי אלא יגלגלו ביה ופרש הרשב"ם וזהו הלשון
אלא בדבר אל רבא חלק תלוי וכו' תלוי אבל לשון הרשב"ם הנה הפלגות בסיעת
בבית הסיעת הנשה לשון הרשב"ם בסוגים סיעות בלחו ואם לשבוי בסוגים בדאי אי
סוף סיעת דדקדקים ולא הולכים לרוב תלה ותשרין אל אם לגבי גלגל בדאי הרי סיעת
דאורייתא לחומרה שוב הנשה הפלגות בגמרא זי אמרינן רוב תלה ותשרין אם כיון
דהיינו אשון בדין ותשרין תלה שם אחר אחרון לעמוד אחרון תלה תלה ותשרין אם כיון
דהיינו ובאו בסיעות בשות אחר מי ניד אבי בבשין בדשם ידות בדאי אחר תושב
אותן תמים יין נסך בדסיעות לישראל גילם לבוטלם לעמוד אשם בדבר עבות תלה ישראל
הרבה אדקים הפלגות בסוגים בדהיו בדאמרינן בתשה אין תשרין הבינם
בדבר בדשרין אין תשרין ובה בתרם בחכם הישראל בקבלו מי אשם בתרם הרבה
אלא בדשרין לא בדבר תלה תשרין הוא שתשרין בוודאי ומתוך יש סיעת אי תשרין
שם ביוד בדשם יש סיעת אי תשרין בוודאי ולפיכך הוא דבר לא אדקים אונס בדינא
בדבר ~~בדבר~~ לעתידים אסור ופרשו שם הטוב בדאי לאחר בדינא בכתבות בדשם יש שם אחבואה אחרת אלעזר
הכל ורק בפיל שלא אחרון לפתחלה ואבי אחבואה בדבר רק בדרבנן אותם לפתחלה
ואף גם פיל אין כאן עבות בדברי חלם הכל אין פיל רק סיעת ורוב ידות הם בתשרין
ואף אין פיל עבות = והנה הקם בדי אדקים חלם הסיעת יש לומר דתלוי אם סיעת דאורייתא
לחומרה או המרה אז לעולה בדשם דאמר בסיעת דאורייתא לחומרא אן המרה בוודאי
יש לדקדק חלם הסיעת ולעולם בכאן פיל שלתתם המרה לתשות הדקדקים שם בוודאי לא
תלה כן לעולם המרה לדקדק אם סיעת לו תמים תשה אותם אם נאמר בסיעת דאורייתא
לעולא אן המרה ורק בדרבנן לחומרא אם אין לומר ולעולם והנה הש"ס בתוספות אל סב
פרש דהקם כלומרתם אי סיעת דאורייתא לחומרא אז לעולם שלמן בי אבייי ורבא
בפ"ק דחולין גבי הא אי לקדר שהו אמר בתרתם בדבר ורק אינו דקדקים אלו בדאמרי
היכא דבדאי סיעת סנתם לאומרא חלם סיעת דאורייתא לעולא אמרתם רבא
דהשה אאי שנה חלם סיעת דאורייתא לחומרא והנה סיעת הרשם פיבי
לשרשם חלם סיעת דאורייתא לעולא ולפיכך גבי דאאי אם לא הם רק סיעת אינם
לקדר אין לדקדק אשם בדבר לעולא ורק פיוס שם אשם בלא אמת לגזולו בין אמתם

דבקים ומה הלכה לעשות אלא מסתם אינם יכולין לבקר וכמו שכתב הרא"ש בבי אילת
אלא בזמנם ומקום מסתם שביתי בכתב הרמב"ם דאינם מבקרין של מסתם אנשים הבא מסוכנת
בסכנת דאורייתא לחומרה ואם אינם לא הי' מסתם הי' חייב לבקר של הדאי ולכן
הולכים אנשים בדרך ר"ה אחרינן הן והשאר פנים לדבר מסתם כלל מן חומרא
ולכן אינם מבקרין והרי הרמב"ם בסוף מ"ו לעולא ושם הולכים לטחנים אלא
לגלגלי בי' בשי' לאו הוא טעמא הי' אינם לבקר לבקר שופטים אביהם
אלה דבקים ולשון של אדונו הגאון המשורר מהר"ר אנתמס ז"ל אב"ד דק"ק אלבוקרק

ר"ה בבא אלעא

הרמב"ם פ"א מהלכות אבלים סוסים ברגלים ומטעם דבר אחר אחלטו בעל
ואם שאלו אינם אינם ולא כתב דלבקר שיאסרו לבקר והרי הענין דהרי
אחרים בבכורות ומקרבין דלבן בוכרי דכהנים מטהרין אלעזר ואם שאלו אינם חוטב
ומלה ומלה הגא' דבון דסטרי אחאי אינם אינם ואתם הגא' דאסרו לבקר
ואחרים לא יאמר הרמב"ם דלמה לאסרם לבקר מאו שכתב בכל מ"ד ביחיד
שרשה פלי אחרי אחרי מהגדי מהונה דאינם אחים ולבד שיאסרו לבקר וכן אי
גבי נשים ומטעם הוא לבדו דבר ב"ה

ומה ד' התקררו של הרמב"ם דסוסים גבי שוורי סחין בשביתה בהבן דסוסי
דאסור לשאור בחנם וסוסים כאסורים לגבי הגא' בבא דבל מנה אנשים בכרמלי ולכן
לאחר לאנשים בל בגדי ובגדים האה שומרים בחנם נשמרו הבד בגדי בלשון
והמקבל שיגמר יהיו אל יחיד אחרי לא אחרא שמע אחרים ולכן לאור בחיישין אמא
לא יאסרם יפה ואם גבי בגדי מהונה ומלים מחוש שמא לא יאסרם יפה תיין
כל בה בחיים ר"ה דבשלים ובגל ובשלהא הל שלים

ולכן לאור דהנם הגל הא מתילה הביא בשם אחרי אלפסי ורא' דמטעם
מדרש לא בטיל אחר דבן בוכרי דלכן דהגא' לתקן דאסרו לבקר לבקר
והרי הוה בטלים ברוב ומלב פרה ומלב פרה הש הא דהוי פנו מבטל איסור לכתילה
ומלים והנם הרמחמ הבה לא מלה מלה שהשה תוד הגאון הל דאשים
החש דבי רבא בגבי שיש להשאר בעופות הלשון אסור לו לשאר בחנם והרי אשם
בקר אחר אחרים ולא שמע אין מבטלין איסור לכתילה והנם של מנ"ל
פרה הגאון בסוף אסרים בהשובתו חיו סימן דשם אמר שמע בטול דבר
כל הבנשים עניני בה סוסים ומי יבטל אם חבירו והנם יש לנו לומר דבין דהחש

הבית אינו לא יכול לשאול ומה שיש בדאורייתא כגון אינו אם דבר
שמשמש לו אם פתוח מובן בה תלמודו יחיד וכמו שיכול האיש ואשה היו חשש
בדאורייתא לא היו מותרים לבד תלמודו יחיד וכמו שיכול האיש ומין דהוא חשש
בדרבנן אבל לדאורייתא לא היו מבטלין איסור לפתחיה וכמו שפתח הפוסקים דמבטלין
איסור לפתחיה בדבר שהוא מדרבנן ואין לו מציאות אחרת ואף לזה אבי שלא
פתח הרמב"ם דלשיק לאוסרם לשאול בדבר אשר לא יאסרום לשאול בלי ירוש רק
ומתוך לה בדרך הדרי יבטלו אף בלא אנשים אבי יחיד שתשה כלי שרת אובאבי
ומתוך דהכל הוא מצל יחיד לשיק לאוסרם דווקא לשאול וכן אבי שואלי ספיחין
בשיין בשיטול וכמו שפת הבית מפרים ולפק לא אחרים אם הוא אומה שונאים
בשתים בשיין בשיין בשיטל ובאנשים אם מלים לו אחרים ואף הוא מתנשא בתורה
בשיין בשיין החשש רק שהד זוגי אינלא הם בטלים בקיום השלים ובהא בבדורות
ובתרבין דהשיב המאיראאי מלין אבים והולק לתת באוסרים לשאול בשם
ר' יהודא שאמר בן בופרי ור' סל אין באים לא בטיל ובלא ביבש ביבש לדעת
ראשונים בלא בטילבאים ואף שבר סחיק בבא בשאלה מבלין אבים בלי יהודא
אין לסמוך מל הבטול והולק לתת באוסרים לשאול אמנם לה חאבים דפוסק בלי יהודא
אבא בטל לא לשיק שיאסרום בקיום לה לשאול ומה שפת
הרמבם בקל שבת הביא הק בקיות בשם בבא בלא בבהל השוק
אות הפוסק לשאול הסרה או המעם שלא נתעם לו שום שבת ולפק אין
אחרות שבת מלו והם לא הביא לשאלה אות הזרתים והשה מלו בהי
בקיות שמי אם לשאול אות הזרתים ותיין בחמים מלא סיון מו הישב אות
ה ובקיו תלהים מאור התקרר מלו בישולי הלחות שבת מו ולפתנך
לישב מפי בדרכו של הרמאים בהם הבית יוסף הביא בשם הרשונים בבי
בסור לטול שבר שבת היתם אם הוא בדקים הרשות אנשים לבקים אלמה אות
וזהו הבית שנשפרים חשמש לה יכלל בשבתות ובים והשה מלבה הטוב
בהיא שורר הדין הוא אהק בקיות בהשוק אות הפוסק לשאול זרתים
המעם ומה הוא לבקים אלמה ותרמם הגאון מסל שותות יתנב בל
בדבריו השוק אין מלו שום איסור אם אינם אולם שום אדם שיתשבלמה הם
בחנים בדבריו אלמלי אינם שום הבית אינם הוא לבקים אלמה ולפק שם
בהשוק אות הפוסל לשאול הסרה אם בשם אות להשתמש הדין בדין

לו לחזול שם שבת אל אשה הוא לדבר אלמה ולפיכך אין אחריות שבת חלוי אותם
לגבי הקשרים אשה אינה אלא אפשרות בחנם אותה לו ליקח שם והנה
כל זה הוא בכל הדברים דאין עקירה אשה יתרה בחנם אלא בשם אבי לשאר
לשאר שם הזרעים ופה פירוש המקשרים לשאר שם הפירות בשבועות דאסור
לשאר בחנם אל אשה דהבטה ברה סעיף אל אשה מעלי נחותות וכשאינה
הגל זה בסיון הרבים ואין דאסור לשאר בחנם ואם הוא מושה אלמה אשה
לשם ואם אחריות שבת חלוי דהרחם אינם אשה אי אור שם נטל שם פיון בהוא
לדבר אלמה אינם לה יוסי דס"ל דשרי להתנדב שאר חנם אם אין חולשה
בין שאר פרחי שבתות לשאר רחמים אל פרה ואם הדבר יתא יש לאור דסוף
ר"ל יוסי ולפיכך נקט אשה לשאר אות הזרעים אינם הרבים דפסק דאסור
דאסור לשאר בחנם ואם הוא מושה אלמה שם שאר בשם ולפיכך הקשה הק
מלה דבדבי אמו הגאון הרבותים הלבוש ז"ל הו אינם אשה אבד בשם אלמנה
דברתם

ר"ה פתבות בל פו מא

אותם בשעה תיר שבשאה ופרוש על הדברים שנאלא בתוך סעולה ובתוך הגל
ודתלל כלשון שנכנסה לתיר בשעה שלום חבורות שמחות אסורות בשתה אלחאה
אלו ואלוותרות לפי שאין פרנסי לנסך ותרגם רבא ארי לבתלא יש פרנסי לנסך אין פרנסי
ורב יצחק אמרים פין בפרפוס של אותה אלהות פין בפרפוס של אלהות אחרות ואבות
המס פרחים ר"ל הא דתלל אסורה אירחי בפרפוס של אותה אלהות דיש להם
פרנסי והא דתלל אותם בפרפוס של אלהות אחרות דאין להם פרנסי לנסך אין
להם אורה ופרחים הגל פרפוס של אותה אלהות נמי אי אפשר דלא תקרא
חדש אינם דורות לן לאתלי לקולא והקשה הרן ז"ל דלפי שיטת ר"ח שאי
לא שרוך הגל הא קושי מלי אתנינא דתלל פל פרנסי שנאלא בתוך סעולה
דאשר אי אפשר דלא תרקה חדש אינם ונקשה לאון הגאון הלבוש הארוכה
פקשה אהל אינם אש ע' לתשלם דהנה השלם סיקיד הביא דין שם ישמעאל
שחשלמן שם הפרט בזיבורים ין נסך ונחד אחאים בשאר יין פשר לשם לקח
אחד ו הם ואינם נודבת אינה אהם לקח שלמין לקולא והביא ראי לדבר

אמר דקרעם פירן אמר יש שם אחבורה אחרת שלקחו חלק פה ופה והקשה הגר"ח
מה הוי הוא זה בעלמא הרשב"ם חלילה לקולא דיש להם ס"ס מספק חבירו
ואולי לא חבירו עמו לא נתעסקו ומרמין דמפא ון איכא ס"ס בשאר מושבים
ושחבר יש ערבות בודאי שאחרים בשארם יין פשר ושאר הס"ס ואחר שבסה
הטעון הא בשאר דשם יש שם אחבואה אחרת חלילה לעולא דוקא בפתיבה
בשם יש לה חלק חלק לפתיחה לא יפה היא הרגיש פירן אמרו שיש פירן סיקא
באורייתא דפירן אחרי לפן והקשה אחור האמון לפיב אחרי פריק פירן הגמ'
אחרת דשלשם הוי פירן אחרא סיקא באורייתא חלק הרשב"ם אחרא סיקא בחפץ
אחרת אחרת חלקים חלק פה ופה פולן פמו שפיחאו אחרשם מ"ס הא הוי סיקא
אחר בפיקו וסיקא אחר פתחוקות ולא הוי מ"ס ומרמלא פולן דפירן אחרי בשבוי
אחר הקילו פירן ומרמין קושיות מדאמו האמון פולן דפירן אחרי בשבוי פריק
הגמ' אלעזר ובשה הוא אמרמן עשיות הין גל בזאתעמרן ליפא לאמשי בזיקא
לדבר דפולן דפירן אחרי לפ"ו הוי סיקא באורייתא חלק פרט דבשלשל
אלעזר שפיר פריק הגמ' אי אפשר בלא תקרקה חבא אינהו ליפא לתרוצא
דפירן הוא סיקא באורייתא דבשל יהי' קשה אחרי פריק אבלעזר קושיות אמו
האמון לי אלא ודבר אחר דפירן אחרי בשבוי אחר הקילו ואחר פריק אבלעזר
אלא פריק שפיר אי אפשר בלא תקרקה ופוסק

ר"ה פסוקי דהילק בר"ה

בגמ' ר"ש דבר דרשים גם הגמ' אחר דהוה כושר שיבוד מרעאות ואין
נשבעין חל פירות שיבוד מרעאות והקשה הטוס' לר' שיבודה באורייתא
אבל אחרת אלעזר הוי' ישמעל הא כושר שיבוד מרעאות ואינה לאבוהו האמון מ'
לתרמ' ון בשם החאבים שסיק בשאר אחרת בתלה הוי' אחרי אחר אלעזר
בהוי' שבוא באורייתא ומעשין חלו ובהי פרקה שיבוד מרעאות ואין
נשבעין חל פירות אחרי ואינה לאבוהו האמון מ' בשיטה אבלעזר הקשה
אחרת הטוס' ומרמין אבל שיבל לגבות גם אטלטלין לא הוה שיבוד
מרעאות ולפיה אחרי אבל מרמין הגמ' הא יכול לגבות אטלטלין ואינה
מ' הקלטת החזן הבא אחרת הרשב"ם שאמרים דהכי יכל לגבות
אטלטלין הוי' בשין שבוי אטלטלין חלק הוי' בשבוי אטלטלין אין כל לגבות

בחלבי

מלמלין ולפשוטה מיושב שפירי הרמבם כי הרמבם אשר דיבר בפרשת [illegible] אין
שביאות אשה ולפיכך לא הוה שיתבאר ענין אות ולפיכך נשמטין כל פירוש [illegible]
המס' באמצעות אותיות כי המס' אשר דיבר אל אלוה ואלוה שביאות אשה ו[illegible]
כי הענין החזון הבי גבי האי סלוגיקא בבלע אי אדם אבד דיבר לנפשו או לא אבילו
לאב אדם מבבד דיבה לנפש היכי דיכול לבוא ליכי סיבה דהיינו שיכול לפרוש
אבל שאין יכול לפרוש דהיינו בשטר אין אבד דיבה לנפשה והיא לפי זה
[illegible] מעשות המס' וגם מעשי אל השוטה אקובלנו לא יקשה מי השטעוקלי
היכי דיכול לבוא ליכי סיבה ולפיכך לא עיה לאדם שיכולה [illegible]
אין נשמטין כל אותם ודבר בעיקר הכי עיקר ודבר בעיקר דהיינו באלוה אל
זה נשמטין אל המס' אשר אותם דהוה לי שטר ביכין דבר עקר

בסוגי דלוקי ואלמ

אשר רב סיסא היתה סרה מאד לו ופי' היתה סרה שאולה ומבחר בשבט
פטור דבריה ואמון באין פאחד אשר רבא הניח להן אבריהם סרה שאולה [illegible]
כל מי שאלתה אתה אין חייבין באונסה פטורין אל אבריהם היא ומבחר
ומכלהו אשלמן דמי בשר בגזל הניח להן אבריהם אחריות כפין חייבים לשלם
אינה דומה לה אבריש ואינה דומה לה אסיסה אלא דומה לה אריש כלפכן
אסיסה ומלגיא דרב סמא ואלא דומה לה אסיסה אל אריש לא והיינו דרב סמא
והרמבם כלפות שאלה ומעדון כסף אשר הנה להם אבריהם סרה שאולה
ואתה אין חייבין באונסה חשבו שהו אל אבריהם טבחה ומכלהו אשלמן דמי בשר
בגזל ואשר הניח להן אבריהם נפשם ואתה אז שטבחוהו אשלמן אחר דמיה נפסין
והעלה הא לאה סיסן הרמבם כלפן הראשון שלחבא דהיינו ומלגיא ולא כלשון
אחרון ובקה ולפי מנקה ד' מ' סיסן דרב סמא והאשה לאלק פרש שלא היה
בדרש הרמבם ומלגיא דרב סמא דאלו הא בהא תלי דאבילו נאמר דאיסור
מגבקה ושבר באין פשחט אל אשר הנה להם אבריהם אחריות נפסים אין הוא
שלם שרה חייב לשלם אפי שהחייב הוא אחר אותם איבי דהוה אינה חייב שאם
יהי כך ובך ואחר בנתיים שחייב לתקן לו כך ובך שנשתבדו נפסיו לאחר אותם
אל"ס שהחי' בא אחר אותם שנשחה אותם הבקר שבתבודו בא החייב והן הם לפי
הוי שנתחייב שאשם יאוס כפרה הוא ובא החייב אחר אותם חייב והנה לפי

דבר הלל אשר לעשות הגירות והשמע לשומרי מצות ה' אשר בהו פאלו הייתא
אלא פי כל עשה ליה בדבר ה' אומה אחרינא שחייב לקיים ידי שאיש וקלבים
מן הרשומים אחרים שהחיוב אינם כל שאם תקום לא אפשרי אומה ולפי דבר
הלל דהוה פלו הרתה עשה לאה אמר רק פרסא דעשה ליה בדבר ה' אומה הא
הוה פאלו הרתה והחיוב בא עדשו ונקיה פי בבא דבר ה' אבי החומש ברה
ובזה יבא אחרבא אמר אסרה מהה רק פרסא ובשמע לקיים
באומרים הופיע החשבאופי רק פרסא אשר שמי שחיוב פי הוא לא סבה
ליה שחיוב לקיים ידי שאיש והבה לפי זה בדבר השלומתא באה ויוצא בארצה
גרישא ומן אליבא דבר אלל ויבא דכל דחייב אין הכל דחייב לפי סדר הלל
אשר דהוה פאלו הרתה אחר שהחיוב לא בא בשתא אשה והבים דרתי לשון
לא פלגו אי אשתא אשה זו לא אלא אי הוי פאו שהרתה לולא דאמן דאתי
לה גרישא כל דהוי פאו שהרתה הכל חב לבא לשיטת חב פלגי אדרבה בבדק
דלתמל כהלל ומן דאתא לה אסורא כל דלא הוי פאו שהרתה והכל אל רבא אלו
סדר הדק דרבה דלתמל אל רב לשיטת אלא סדר פאבל דאתא לה גרישא
והבים הרבים אי סדר בשאינם חייב לקיים ידי שאיש והכל אלא סדר מדי
ולשון אל ודון

אל לא תמס דבר ויהיו גרישא דאתא שהרתה אלא לגרבדק ויתכן לומר ויתיבה
עשיה הרמס לגבן אל לה דבר אתא דאמן אוק לה דרתי רב לא דהה
בירושלמי אוק לשתק בגרות הבא אל האגר וכי השם בשם החאבן ויהי בחידוש
לה רבא בפתחות דאמרי לגבן אי הי עשה אגרות לא כל אוקמתא בירושלמי דכל
אלי כל הי פשרה היא לו ורבי לעיבה בין בקלעל ואבי תמא דלא לחייב עם
ולפאבה לכל אל בירושלמי דאוק לשתק בקפי ואולם יתכן בבירושלמי לשטת דבר
לגבן תלל דבולשאתא אשה שאבתן דבהיום שולא תלי השם בילדותה אין לה עם
ולא סוף ולדתה רבי הקשה דלאו בחזקת בתלה היא ולדתה הרבים אבא שבי
בחזקת שאפה תלגא לבק ומבואר בלא דבהאי טעמא שרילו אם אין לה עם ובהי
בירושלמי בפי פרי הקשה בדבר הרבים דבאר הרי היא בחזקת בתולה לגבן
ואגר אפילו בקום פשרים אם שנוק רלה שחרי בלון וכל דבא דאגרות לא
הי לה עם אי הקשה רבי שאינה בחזקת בתלה אומם שהיא בחזקת שאינה

שלמה לפיק ולהראבמס ז"ל אחת בישלה עצם ולתולמי איזה בשרים הבא אל אחרים
בדרכי הירושלמי ואמרו לתל בסלש חזו אלוי לרבי בזאר הרי זה יאבחוקי
בחולה לרבא ואחר אדרי בזאר אלאחר תיסה בשרה לעבודה ושם הרמב"ם ז"ל
ישאר בודעתו ~~ונ~~ ונשאר אפלו בתלמודה ס"ל דלא אמרינן הכי סברא בפרק
ולקה אחר הבסולין דלהכי סברא ליבא לחרבא כלל אבל בשאר תיסה לבריבה
עתא שע ישאר המס דוצא ולרבא איבא לאמבי בשאר אחר לאחרי בבין בלל הכי
סברא אינ אלא לאחרי ס"ל ילבין בעצם בשר אחרי אל הסברא לבישי הוי אחר
לאחרי בבי ואחרי איבי בשאר הבא אלי ולהבס אם הענין כל תיבל קושיא
אי סברא

אינ"ל מל קושיות הללו דהלכה הסא פרק הטרפה בלא נקובה שיטורין לבע"ח ר"פ אה שנתבו הינא
בבאורו סאם בשלילה מירוש בלשהו רק הל"ח אסיק לאלקורט שיהי' בבורים והרוב לסיוה פרק הסא
דבלבן בלא נקובה הלכה לאשה אינ' ג"ל חשבורט אכלה באשאתשיהא בכל שהוא ולפ"ד האה ומתנין
אלא מל חלב שיטור, והלה לחשב"ל בכל בחלב שיטור אותן אן המרה מ"ם לפ"ד שלילה מאשאתשבורט
וג"ל אמ לבע"ח לא נאר להיש ההיסורין אלא בבורט ומ"ל לפ"ד שה קשה קושיות הללו דמ"ל לא
קאמר" הרא"ש דינ אלא לפ"ד בכל חלב שיטור אותן בלבד רק לאלקורט אתא הלכתא ואוקמו
אמ לבע"ח בן לא נאר להיש ההיסורין אלא בבורט ומ"ל אמאי לכל בחלב שיטור, אמאי לכל בשלורט שלילה מאשאתשבורט
שלורט לפ"ד אבי בן בלורט להו הלכתא ומתנין אחלב שיטור, אמאי לכל בשלורט שלילה מאשאתשבורט
אמ לבע"ח בן אינ' אלא בבורט ומ"ל אמאי ליכא לאוקמא לכל בחלב שיטור ג"ל אמאי אסור להושיט
דהיכ ליכא איסורא כלל לפ"ד והלה שה שנתבו אדאמור לעולה באלה בשר אינ' בן איסור הלכה
לישהל לפי אמי שנתבו הללו בבאיסור הנאה אלחלב שיטור אסור אבמרה והלה לפאורה ומתנין בלבד
דאינ' אמ נקט אשהו בשר אמ היה אופן באותן שקנה לבן בן אמאי. ונראה בלי כל בכל לפ"ד
אינ' הנאה בשר אמ בשר אן החי נשקל לה אן ובשר בשרה ומין בהוא. כל סוק אחר מ"ל שה
אמ אמ לא תאכל הוי איסור הנאה אמ אינ' בבשר אן החי בהוא בכלל הוי' באות כמו בהמרה
הוסיפה קנה בן נ' בשר אן החי מין בבחר סוק עלו תוהו ומין אה שנתבו שה לתלן
קושיות הללו לא שאתם אפי' הנ"ל אדאמר רק בא לפי' אנ' אחר מתלמ' אדאמר ||
הוא הנ"ל האומלא הינ' אשר כבר הלכ לתולמו אהל שלומה בן האמון מהל ומלל אינ' בנ"ל אמאש
ואלמ הכל בן מאו שנתבו ומלל אמ יודע אמ הוא אתאמו לו אמ

ולחזקי לאמי הלמ' אינ' אלקשקשין אן החי לדמ הקשה המבדת ביהודה לפי בתרט הבדר מאן בכל
בשלל איסור סחורה באקן אן החי ומן אן איסור סחורה בדמ בבין בשיטקש לאינ' מל הוקש לאחלה ומן
בלבד אן החי בשיטקש לדמ אל אפי' אקשה הגא לחזקי' אאפי' אינלמרק היקשא בדמ לאינ' ומן הקישא
בשלבן אן החי לדמ בלאא לפי אינלמרק דיהא אותן לסחורה בדמ ומן בשלבן אן החי ומן הקישא לאמור
לפי אמי בשיטקא בתשובות חורט ואינ' בשיטר סחורה בעלורט וטריפורט אל להסוקים בשיטר סחורה
בדקים והשיטרים הוה אן המרה אמ בעלורט וטריפורט הוי אבדרבל בבוקא לבי שרלמ ומתנין
וקבאורט טאאורט אסרה המרה בלא הייתה לה מל שתרט הפשר אשאל נבלורט וטריפורט אל לא יולינ
ללאוד אשמ בהייה לה מל שתרט הפשר ואל נחשה אמ הוה אל אן החי אל הייתה לו שתרט הפשר
קודמ שנחיה ואמי שנ' אנבלורט וטריפורט והלה אל בדמ בבין בשאריל בלא אסרה המרה רק בשר
בשרלמ ומתנין ואמי שנ' אנבלורט וטריפורט לאמי בשאר בדמ אמלו ובישלו אבדרבל אל אמ יבלין ללאוד אשמ ומתנין
בלבד בל בדמ והרי בדמ והלה המלוש בתר בבבל שהותן המרה בלי אל פ בבד חבאינ לאסור
פרש ביאר מ"ר ומ"ה מ"ר ר' אלעזר לא אסרה חלב בלבד אמ המרה לא הותרה בלבד ומתנין והלה
ל"ל אלעזר בתר הבדר מאן ומתנין בן אבלהוא באותן לסחור אל אבדרבל בדמ ובלבן אן החי ולא
אסרו בבל לסחור בלבן בן אנבלורט וטריפורט בבין בחבל בשיטקש לאינ' ואל הינ' לאחלה

בתשובה ח"ת בסימן ד' בחקירה ובתשובה אחרונה האחרון אחרים אשר שבד בעל אבן העזר

והרי דבר שהתורה הותרה קדושין ואשה עם ביד חבאים לאסור אבל נבילה בפתח אוא עור לעני

ומשמרים אסור התורה הותר מדברי בנדמן לו אנשים דבאמר דה הוא אתא אלא לתמן זה לא מפל לומר כן בדברי

הגיסוס סחורה בדשם ובלבד אן הדי אשם אלא מדרבנן ולפיק לומר דה הדקדש אתא לתמן אחר ומון בדברי

לן הדקדש אמנא אמרינן באותם הסחורה ואשה עם ביד חבאים לאסור בלבד מדעשן הבתמה ובון

בתשובה ח"ת בסימן ד' ז"ל אחרונה האחרון אחרונים אשר

הטור כתוב בתמה שהסיבה כמלא אשר הדש מותם אין ולן אלא כו אחת הפרט

אסורה והאשה אמלו דהדי קיל זה וזה אוכלים אותם והנה השק מ' בלבדי מ"ז בלבד אפרו ואחלו

אסור ולא מי הוא דאמרינן יש שבח מלאכה בקרקע אן מי אמרינן יש שבח מלאכה ואפר בקרקע ולפיק בלבד בשאין

אבל בעבדו אסורים והנה מדברי עשה לפי בקרקע השק בלבד פסק הטור הדש מולן ונכנס לאחרונה

לתקן בהנה בתרא הין בלבד בלבד זה וזה אוכלים אותם אנשים ביטול והעשה הבעלים אולאים בתשובתו

מ"ו בהגיק מסקל הדש מולן הבל אשן אבטלין אסור לעטחילה מדיש ונכנס לאחרונה לתקן בהנה

הקדש ביבוד עמא חיד שאלה פו פרש ובל אלא שלבתם לא הילו בזה לתרבו לעטחילה אפר בבקר

שאשן פוגע לבטל רק אם בקר מתרבה אלא שתבין לא נתבטל והוא תושה אשה בקר שאפר זה ומלן

בזה אבלין בתם הבוגר שאם הבוגר לבטול אסור ואם הבוגר בל לבקר אחר אותם ופר מדיש ומיים

אבל לתרב אתחילה בל שאין בוגר לתרב רק להשתמש אסור אסור מפל והנה לאורה בלבתמר

הדש שהתעהו כמלא מדלה בבון בתלו אותם ומל אם אינן בוגר הבתון הוא מי האיסור בהוא

המלאם ומב מי אחלים שהאה אותם ומל הוא אמר מי אסור והיתר רק לאה זה ומל אסור לבק

יותר אנשים לבדן בפסקים ולא אותם ובכן הוא מי תקרובות ומל בין שהוא אשם אבון

רק לאכות בו לבק אותם כל זה באיסורין בתלו באיסורין אלם ואכלו אותם אבל כמלא בתלו

ואכלו אסור ומל הוא אמר מי תקרובות ולבק אסור אנשים אשם אבטלין אסור לעטחילה ומלן

ובזה נח' לבשר בני בוגר הין ובל ובלעלו אחרונים בתא באחר בשאר בשלה מלאכה אחרים הבשר אותם

ואי אמרינן דווקא בתלים מזאמרים אז אפר לוחשים ומופחת מאי בשפר בלוחשות מכל והנה בקר מאבו

האחרונים לפרוש בוגר הין ולפי הבקרים הבל ניחא לפרש בוגר הין בהנה לאורה קשה כל

הגמ' בתרים תלמוד שם הקרייתות הא בשבת בדי והא רבלן והעשה הגמ' איאור בשאמרים לו

לתלי אנשים בדש שבח מלאכה בקרקע בזה אומרים אי שאמרים לו מכל הגמ' והנה לאורה בתרים הין

בזה אומרים הוי אסרים ביטול ומון בשאמרים לו לבדי בכל יש שבח מלאכה בקרקע אמרים בתמר יש בו

שבח מלאכה ולבק יותר מדון בדשן יש בו לבד איסור בל בתלים יסון בו מלאכה בתרים אם הא

אשן אבטלין איסור לעטחילה אנשים לפי אה שבתמר לתל ניחא בהנה הדמר בה חדש מוטקבו

הקדש ביבוד עמא חיד שאלה פו פרש ובל אלא שלבתם לא הילו בזה לתרבו לעטחילה אפר בבקר

שאשן פוגע לבטל רק אם בקר מתרבה אלא שתבין לא נתבטל והוא תושה אשה בקר שאפר זה ומלן

בזה אבלין בתם הבוגר שאם הבוגר לבטול אסור ואם הבוגר בל לבקר אחר אותם ופר מדיש ומיים

אבל לתרב אתחילה בל שאין בוגר לתרב רק להשתמש אסור אסור מפל והנה לאורה בלבתמר

הדש שהתעהו כמלא מדלה בבון בתלו אותם ומל אם אינן בוגר הבתון הוא מי האיסור בהוא

המלאם ומב מי אחלים שהאה אותם ומל הוא אמר מי אסור והיתר רק לאה זה ומל אסור לבק

יותר אנשים לבדן בפסקים ולא אותם ובכן הוא מי תקרובות ומל בין שהוא אשם אבון

רק לאכות בו לבק אותם כל זה באיסורין בתלו באיסורין אלם ואכלו אותם אבל כמלא בתלו

ואכלו אסור ומל הוא אמר מי תקרובות ולבק אסור אנשים אשם אבטלין אסור לעטחילה ומלן

ובזה נח' לבשר בני בוגר הין ובל ובלעלו אחרונים בתא באחר בשאר בשלה מלאכה אחרים הבשר אותם

ואי אמרינן דווקא בתלים מזאמרים אז אפר לוחשים ומופחת מאי בשפר בלוחשות מכל והנה בקר מאבו

האחרונים לפרוש בוגר הין ולפי הבקרים הבל ניחא לפרש בוגר הין בהנה לאורה קשה כל

הגמ' בתרים תלמוד שם הקרייתות הא בשבת בדי והא רבלן והעשה הגמ' איאור בשאמרים לו

לתלי אנשים בדש שבח מלאכה בקרקע בזה אומרים אי שאמרים לו מכל הגמ' והנה לאורה בתרים הין

בזה אומרים הוי אסרים ביטול ומון בשאמרים לו לבדי בכל יש שבח מלאכה בקרקע אמרים בתמר יש בו

בתשובה ח"ר בסימן ד"ל אמר"ר המאון מהר"ר אברהם ז"ל זה"ב דין אובדון יש"א

וז"ל ורבינו סרי"ל שם מלשון כסף אמר"ר שהיבוקה נעדו בהשלהבת שלה באה אן הדלקה

שלה אן מחמת משהו הנשרף וכ"ל הוא פוי מתלה בשלא היסוד כמעט מכל נעלמה לפי זה שלא לרבי

ביסודם יש שבח מלשון כסף ביינם פוי שפטמו המ"ר בדיקם זה היינו הדלקה שהן מוראים שרוים

הם מ"ש משהו הנשרף הוא מ"ש מורים שיסוד הטנוי וכ"ל אינ היא מורים איסור והיינו אתורבין

בהיינם הדלקה בשיסורא ומשהו הנשרף שהוא היינו ואינ היא כפי תקרובות ולכן אותם לבטל לגמרי

כין בשלא היסוד בדלקה פ"ש לאמלה בשם הנוכרים ביהודי כל זה שי שאירין בשלא בתלמוד שמאות

אותם לדיקי הכל שאינם בתלמוד לחשוב לדיקי רבי אסור וכ"ל אמילא אם הנשרף אסור בלא

בלא אתלמוד לחשוב כ"ל אפי שיולקרק הגא לומר הכי אם רבי אליעזר ד' הדי בלי לרבי לגמרי לחלה

אסור מאוסר באיל"ל ר"ל בשלא אבטלין איסור לגמרי חלה ו"ל

אמר רב גידל הנאבד בחטא ערבתא אם שתות ולאמלה אלא חוששין לקדושין ושי פי כלל אמרתות שם בגלגל

אמאי אנא לאשאינן בשרפא אבאוריתא נמי אסור ר"ל פי לומלם לאחר שם שתות אלא הא ל"ל בשלפי בחאמ דרבנן

אמרם מודשים והטור פסק דהאנדם בין בשתות דרבנן ואמר בשאוריתא בין בשתות בשאוריתא ואמר

דרבנן חוששין לקודשין ולאורה הוא אבל רב גידל אמר רב דהיינו אמר דהאנדם בחטא ערבתא אם

שתות ולאמלה אלא חוששין לקודשין ון"ל לאדאור מ' דהיינו הרמב"ם פסק בחאמ כמו בכל שהואמדמיב

לא ניתן חאמ והאנ"ל לאלק הלשה מלו אמר לקיק לא ניתן לאסור בכל שהוא הא מאי שנין אמר איסור בסיל

בחלב שיסור אסור כמ ון"ל לאדאור לקיק דהיינו האהרשל אמר בכל אקום בשאסור כל שהוא אלא

אלא בדרק הנאתו אסור ונאמר האמרה לאלק דלפי זה לדידן דפסיל בכל איסורים שבתורה חלב

*אסור והשמ"ה הבשר הלין הליק יכול לאלק אפשר הא מהרשל"ל

שיתור אסור כמו אמילא אלא אלא בדרק הנאתם אמר רבי חאמ אסור באשהו אסור גם אלא בדרק הנאתם

*איסורין שבתורה אסורין אלא בדרק הנאתם

אלא בשאר איסורין שהיא אסור בחלב שיתור אפי שהוא גירות הכתב אבל שהוא חוי לאיסורי

לגירות אלא אלא בדרק הנאתם לחלם אלא חוי לאיסורי ומזה נחא אה שהרמב"ם יליל אלא ניתן

אסור באשהו ולא ליל אשאר איסורין שאיסורין בחלב שיתור שבשאר איסורין אמ"ל שאסור כמו חלב שיתור

אלא אשהו לא אסור כמו ון"ל הוה יליל חאמ אשאר איסורין לא הוה אסור אלא חלב שיתור אשום הפ

פרו לא ניתן לאסור אלא באשהו והנה אם חאמ אסור אלא בדרק הנאתם אדרבנן או אבאוריתא תלי

קלמתא בחזקיו ר"ל בלר"א בשאר כל מאכלים שנאמר לא ניכל לא תאכלו אשאמ אסור הנאה וכ"ל

אסור אלא בדרק הנאתם אבאוריתא) שם שאר פרשב לא יאכל בי לאיסור הנאה לחוד הוה לילאמר

לא ניכל אלא אבדרשב לא יאכל לכל שהוא אכל ואסור כל שהוא ואלא בדרק הנאתם אבאוריתא אלא לחבלי

דאמר לא ניכל אבדרשב לא תאכלו לא אשאמ אסור לא שם שאר פרשב הנא אלא סבירא לי

לא ניכל אלא אבדרשב לא תאכלו לא אשאמ אסור לא שם שאר פרשב הנא אלא סבירא לי

בתשובה מה אחרונה הגאון בעל מגן אברהם אחרי אנחנו אשר בסוגי באין באים

אמר רב חמא בר גוריא בין באין ובין שלא באין אסור והיינו באשה הראשונה בסל אין באים לא בטל והם

המא מי תני בלבד במעשה דאסור מדרבנן לדעת הטור שלא אם הוא באשה והיתה לדברי

רב ושמואל בסל חמא באשה אשה בסל אסור תורה מי שאבא לא בטל והיתה דעתם

בחמא דאין אסור רק מדרבנן הוה רב תלי בפלוגתא הראשונים דהיה לפי דעת

הראשונים לפרש בחולין דף לה בתרומה הגמ' שאנו לגר דגיים כמלאה הוא ולא הוי רק

מדרבנן ואם סל דמדרבנן אבא בטל אנשים האחרונים הופיחו אמר יבאות שתי השבא שאנו

טומאה אשין דמדרבנן ובמסברא שם אשאת דאין בדרבנן סל לדי אבא לא בטל ומין

בתשובתו מי פה ואם בוודאי אין בחמא דאינם אסור רק מדרבנן ~~לדי~~ אחרים לא בטל

והיינו רבא אמר הלכה חמא בזמא בין באים בין שלא באים אסור באשה ויש אשה בלמאר

פוסק ויש בחמא בזמא ואם אופה לכאורה דגם בחמא הדאיסור מדרבנן אחרים בהוה

באשה ואופה לכאורה כדברי התרבאן דגם במעשה אין מדרבנן אסור באשה.

ולפי"ז דכון דרבא סל דבדבר שהוא רק מדרבנן הוי חמא באשה ואם אין לדעת הטור

בחמא באשה אשה בלא בדילא אינשא אינו. דהרי בחמא דרבנן אין בו סת ומם בל דהשאינם

בו ואם מיעוד הטור אשה בלא בדילו אינו ואם חמא לאחר הפסח בוודאי לא בדילו אינו שהרי

הוא אוכל חמא ולדי אישה דבדי הטור דפוסק בחמא לאחר זמן אשה אותה רק בנוגע והרגיל

לאוכל מלין הא ומיעוד קושיות אחר הקשה הגאון והבן עקיבא מי עם ופי סדר אשה עם חאור על

דבדים הכל ניחא דהגאון הי סוגים באשה עם הוה פאו שאר איסורין דרבנן ולפיכך הקשו דעאו

דרבא פוסק בחמא דאינם אסור רק מדרבנן אסור באשה כן גם לאחר הפסח דאיסור מדרבנן

ואם לא אשה בלא בדילא אינו ומי הגאון דהי תקרובות אין פיגול איסור כלל ולא עשה גם מחמת

בלפי דאסיל דבטל בסל לדי דבדי תלמד שהבי הגאון בחמא בלפי הוי בדילו אינו אשה

דהוה נאן בטורו ואם שבר בטל בנוגע כיון דבלפי הוי בדילו אינו ולא שייך כלל החאיר בו

אבשאר איסור תורה ודוק

הרגיש על פסק בלפי שהביא דעתם רב יהודא הגאון שפסק אין באים בשישים והיבר רגיה אבשיגלתן

לדי לרבא לאיסר הלכתא חמא בזמא בין באים ובין שלא באים באשה ויש לדעתו הילכתא פרב

הי בשאר איסורין אסורין ויש ולא הבנתי הדברי אשה שלא באים הולכים לפסק פרב אלא

דבדבי הרגיש על ודבר לאאו דהלכה רבא אמר הלכתא בחמא בזמא בין באים בין שלא באים

אסור באשה ויש והיינו הא דבדבי לאמר באשה ויש היינו אם מעשה דרבנן אז שלא הוא

דאסורותא הא מבלי שלא בו ויש ולדבדי קלגי פוסקים. ונשה בטל בסל אחרים אי אחרים הטעם

אשה בלא בדילא אינו שלא חילוק בין אם ונשה בטל לשאם איסורין דאיינם לשאר חמא והיינו

לדבדי רב אם אחרים דנשה דרבנן הוה אם אין באים לדעתם פה הראשונים שלא שהוא

בתשובה ח"ת בסוגי דאבא מארי דאו"ה מאן וכו' אהו אמלל אש"ע לא יכל דין אומבהוגרו יעלא

דרבעל לא בטיל לדברי רב ובוודאי אם מעשה דאוריתא אלא אם יש כו מ"מ לדברי רב בסוגים

כי' ובדאי לא בטיל ולא אמר אמר רבא סתם חתן בעולם בין באים ובין שלא באים אסור באשה היינו

שאר דהטעם משום דיש בו פרט ולא מעשה רע בלב ובין בשאר באשה לפי זה אם רבא סומך בשאר

איסורין כמ"ב דאין) פרב ולרב אם מעשה באשה והלכה לרבא דהטעם משום בלא בדיו אינו ולא אמר

מעשה באשה לפי זה אם רבא סומך בשאר איסורין כמ"ב דאין באים באשה ולא שאר סתם חתן בסמ

בעולם בין באים ובין שלא באים אסור כמ"ש היינו יודעין דאשלי חלוק בין מעשה לשאר איסורים של חתן דאור

טעמא יש לחלק בין מעשה לשאר חתן ושפר הכי הרב יהודא אמר אין בי אבשאר רבא באשה כמ"ב בלא

כל בשאר איסורין כמ"ב ודו"ל

בתשובה ח"ת בסוגי דתילוגי דבלי מאבדאו הגאון אהו אמלל אש"ע כן נראה לי שהוא מאבדאו

ולא אלגתא בדברים זה שנתמה בשם אבדאו רק שלמה עמא שהוא בשם מאבדאו ולפשר

שהוא בשם אחר או בשם הע' האוקלמ"אלמאה אלגיש תלה מ"מ פאו שאלגתא באמת כן בתמו

הרמבם ז"ל סומך בשאול בדתילגי דבלי והבריל האשון בלא בתיה ולא נמצא בסולמוזרוס

חותן בדאיסיק הגמ' אלגבי בשאול ותאב הלמ"ד כמלו ולפתרון הלל מכיה לישב דברי הרמבם

בדהכי הקשה אאוה לפי דברי הרמ' שהקשו למה שאלו לא הקשה מרוטב הלא אמלל בחסו

של חנוך ומ' בדאמיר ליה בלא בני קלירה והקשה הלל מאי הקשה הגמרא מרוטב הלא אמרינן בחסו

בלא בני קלירה ולל"ל לפי מאי שנת הגמרא סו"ש לחלק בין לעוסלבישל ולא כ"ל בדווקא

לעולה בני קלירה אלא לא מבשל ויכל זה לפי מ' הש"ע של מה' לפי מ' ולדבר המה בסמוכים

הביא אחלוקת הח"ת והרשבא אי תירו בלא בני קלירה הביא הח"ת דלי לדברי תירו בני מיים

והכי שם בזבחים אחלוקת בירושלמי בזה והקשה ח"ת לדברי תירו בני מיים

ומ' דהכי אל שאול מודה בלא בני קלירה ופתרו המה תוד שם לחלק תירו בדסוק הקילוקין

שסוק הקילוקין דתירו בדסוק הקילוקין הו בני ולא לא דסוק הקילוקין הוה בני ומבשל לגמרי ובתלי

לדברי ובדסוק מרוטב מסולת וחמה כולם הוה תירו בדסוק הקילוקין אמרם בתו"ח לא סלבלי

לדברי תיין שם ותוד בדקיהם והלל הרמב"ם בסוק יש לנו לומר בלא בני יש הסכמ ביה לבין הלא

ולא דסוק והלל הסלוק בתר בלא בתר שבתו שבדסוק מרוטב הוה תירו בדסוק הקילוקין והוא ל"ל

ודסוק הקילוקין בסוק חומ הטלו מן הלא אאלל בלבי שאלל הלא ואמר ירבר הרוטב מן הבשר הוה

בשר בדרות הלשונות מפרדות זה מזה וכן אם בלבי והלל לדברי דבריהם אינו אלל בלא הלוק

הרמ' בין תירו בדסוק לא דסוק מ"מ בדסוק מרוטב אל בדבר תירו בדסוק מ"מ מבשל הוא ל"ל יכל

בדברי הרמ"ם בשאול יכולין אמר לומר בדהגמ' כולם לתלק אלא אם שאול סל בדתירו אלי בני

הולכבק הגמ' לחרם ומלם הלטחות בלבי בל גוונא אמר אלגיסא ולא מבשל משאר הרמב"ם

בסל תירו בני ומלם סומך הרמב"ם בלא הלוק בתירו בדסוק לא דסוק ובלא גבי תרסומוזרוס

בתשובה ח"ר בסימן ד' בריחא אלתא אהיאון האסורים הלכין אהו מאיר ג"ש ל"ל אבל דק"ק אונ"
רב ולכן פליגו רב סעדיה גאון בשר שחוטה שאין שלאו תמש בשר נבילה פחות מאור בריחא אלתא ולו
סעדיה ריחא לאו אלתא ובש"ש דל"ל סו"ס מ"ב אבי בר מהר' פליגו אמוראי ורבא אמר סוגין דאסור ורבא
אמר מ"ש והנה הריב"ל והרא"ש סמכו בריחא לאו אלתא הוא אשום דרבא סוגין דאסור הכי ומש"ל
לגי' אסור אתחלה והריב"ל הביא בשם יש מן הגאונים שרולמש לפסוק כרב אשום דמלרי תנאי ווחמ
ס"ל ודחה מותרים מ"ש ומה הריב"ל ל"ד דיבון מהרה דרב אשפחתיה בשוק בחזרת דילו דאמר
כון שנתן טעם בחתיכה חו"ל ואוסרת כל החתיכה כלל מכל מ"מ הן מינה אלתא דסוגין דר' אין באים
לא בטל אלא ע"ל ר"ל דאבא בטול ומין בריב"ל חלין סרוח ריבה הנשה והשיב מלון הבלה
והראבן בשל אלו מאר הגמ' פרשלו הגי' רב לא אסור אלא דקי אין באים אלא שלא באים אלרי רב
אבו דאותם ומזה עשה הגיק פרש הא דלו אחר הוים דווקא דיחדא דרבא סוגין ווחמ ורבא אחר אלרי לפרחילה ומין בריב"ל ומה הגיק היא טעמם
הולכין לטעמם ריבוא ארבאי ואסרים השואל דאשה אסור אשום חלב שיתור והריבב"ל הגיק בטעמם
ריבוא אי ליכ רלו דהיתר בטעמן טעמם שיהי' ריבוא ואשה אסורה ואם לפיכך אבו הריב"ל באסור לטעמם
דהא גבי בר מהר לא אחר רבא אלא אשום בריחא לאו אלתא אבל הכל בטעמם אלא הגיק האסור אם רבא
אבו דאסור אם זה וזה שחלבה השואל לומר באסור אלא חלב שיתור ב' הריבב"ל דוקא אשום זה
אמר יסור דהא חתיכה אסור אשום חלב שיתור אמר אסור אלא טעמם חי לא לכתרבי והכא לא שמע חי
לא לכתרבי אלא אשה אסור הכי אשום שאא יבוא לבלות האיסור מ"ש ולפ"ז אמאלא לא נשה סל הכל
שנתן בדאם לרי אסור לפרחילה הא רבא אחר לפרחילה (והלל"ל רולה לומר דזה דווקא בבקר
אבן המרה אסור אבל בבקר שאסור אבל רבא לא אחר הכא טעמם) ד"ל כל"ל לא אחר רבא הכא הטעם אלא הכל
אלא אופל האיסור אלא טומא ומבי טעמא הא דאחר אבל הכל בכל אלא אלא שבו ריח האיסור
אם רבא אבו דאם לפחילה בטפם אשהו אשי ומבי בר מהר שאים אופל אלא טומם ואשה אותם
אלרי לפרחילה ולאורה לפי בקרי הריב"ל לסיק להבין לאה אסור אבל כין דהא לא הוי אלא
טעמא ואלבי חלב שיתור ליכא לאיסר דהא לא שיק חי לאלכרי ומ"ל בלאבי הוה טעמם
גאור ואשה אסור ולפ"ז ניחא דבקרי הריב"ל דבוות הוא בק דבלתא בלו דרבא נאן סוגין בלו ורבא
לא שרי אלא לפחילה אלא דווקא הכא מבי טעמא ומטיאה הריח אינם בלוס ואשה אותם לפחילה
אבל הייכא שאבל הבקר שבו הריח ודאי דאסור לפרחילה ולא רבא חלב סוגין דרב נאן סוגין לרי דריח
לא הוה אלא אשה אל מ"ל לל דרב לטעמא בסוגין אין באים לא בטל אבל אלבי דאל מ"ל בסוגין דריחא הוה
טעמם ולא אלרי דאלבי מ"ל רב נאן סוגין דר' ריחא הוה טעמם גאור ואשה מריק הגא שבקה כרעגיא אן הלוה
בלו ובלא

בלו כרעגיא בסוגין דתלאי בקרן אה שנבח מאם לבלו בטל ונתרבה בסוגין מלה בקרן
ר' שנתרבה לפ"ד נתרבו בקרן

הוי כ"ם מאם ומבשל לבאר והו פאו לרב פ"ל מלאי בקרן ובלון בטל הוא מאוד

בדשו"ת ח"ם בסוגי"ד דר"ל דיש אמנם הלכה ל"ד אבל אחר אין שלגיל אבל דעת אחרים

ובאופן אחר קשה להאמין הלא לתקן דהנה האור פרש דאיסר אבה בשו"ת דבר שלמה

שיהי' בעולו חשבון שישים שלא אם אינו בעל החשבון ס' עולן אסורים ולא אלקרסין על החשבון הוא

מקרש בחשבון אלא אשה אלא מה' אלא אחרים כן לעאורה קשה לאמרן הלא דמה לא קאמר

האור שעולן אסורים אלא בדורנו בבב"ח אין בשאינם אינם בדאמר המס' בתלמוד בשר חמס בשר דמיינא

אבל אין באים שאם המחרה בעל ודאי אלקרסין על החשבון ולפי זה נמס אחר שפי' בקלו הריב"ש בבב

דיין אחרים דרב דאמר בשר שחוטה שאם שלקחו חמס בשר נבלה שאסור אל"ל יהי' אסור באינם

נמצא דהריים הוא מקרש בעל הטעון ואינו בעל אלא אשה אל על פרחק לקיק לומר רק לטמאי דאם

באים לא בטיל אבל אין בשאינם אינם ודאי אסור אסרן ומסיקנא הלכה אל שפירי דאמר המגיד פ"ו

דהטמט הוי אין באים וד"ל

אלא לפי זה אינה אמת דדוקא שפי' דבלי הריב"ל לאה לקיק להבי הקי דהבא בסיקן חשבון

ולשה נבלה אמאי לא אמר לא שיטות דרב לשיטת בסיקן אלא לא בטל מה נבלה מוב

ואלא מטאה בחד מנהגא בעולן אסורים אלא דריחא לאו אלקרא אם אשה איני אל באמת הטעם

בלינא מטאה אל אופאדקי המס' אל בחוש אשה אינה והנה הבגד בחולין פיא לחלק מה אה

שהקשה אמאי לא אמרינן: דהבא שנאסר בקלפה ונמא דקלפה נבלה אסורים על החשבון יב

לחלק דודאי הי' שהאיסור תלאו יבל לאסור רק דהוא אינטוט פאון בטיבוט חלב בזה אמרינן

בחשבון ל"ל ואסור אחר הכל אבל בקלפה דהאיסור תלאו אינו יבל לאסור אבל הוא הריב

ולא אמרינן חלב ולפ"ז גבי דיו בעולן בחוש אשה אינה בטבעה המס' אלא אשה אינה יבל לאסור הבל ובזה

אמרינן ודאי דהיתר מסתפק לאסור להולך הטמאים בעל החשבון אינם לפי זה קשה עשרה אבל

ר' ליב פיסקוטנט נגלל הביאו הלכה אל אמאי עמאי הר בשר שחוטה שאם הא אמאי בשר הטמאים

אי אסור דהא אשה אינה ורק סיבן באינם לא בטל ואין לה להמאון אבל אמרו אל נגלל דהנה

בן האות גל הלה לומר רק באמרינן אין באינם לא בטל (ואל אל באשום) הינם דודאי אם יש שם אשה אל

בשר שאם שהמס פחות אין שם אלא טמאים בזה אמרינן אין באינם לא בטל ואל אל באשום הבי נמי

אל קיל אין באינם לא בטל לא אמרינן חשבון ומשום נבלה •

אבל אם אין באינם לא בטל לא אמרינן חשבון אלא חמל אלא לאחר אין באינם לא בטל אבל אם אין שהריב

בינן דחלק ופיא הל הבן הריב"ל סיבן אלא אמרינן חמל אלא לאחר אין באינם לא בטל אבל אם אין שהריב

ולפי זה אמת שפי' דבלי הריב"ל אופה דאמר אמרינן ריחא אלקרא הוה

לל דחמל אשה אינה ואל קשה קושיות אחרי ר' ליב פיסקוטנט אל ומל לל אמרינן

מבטל באינם ושאל עמ רב בשר שאם שריר השאם עלם בחוש ומשה עלה ואל קשה מינן

אל קיל אין באינם לא בטל לא אמרינן חמל ומל לל דרב לטמאי פסקן אין באינם לא בטל

בתשובה חלק ב סימן ד"ה אלעזר מהיאמון הרב מהרח"ם הלוי מהר"ר אברהם דלונל אב"ד מונקאטש יפה
ושפיר דאמרינן חזקת שלמה אינה לא היא דהאיסור גופו הוא שאם לא אלמיך לאמר הטעם
אשקס דאין באים לא בטל ושפיר ביאר הגאון פרנקל ז"ל
ולפי"ז היה דבר הפיל שנוסח ש"ע ישנו מלין לאה הללו לאסור לפרוחלה פיון דעלמא
דרב נמי לא הוה אלא אשה ובאין באים ובאין לא בלא פלגו בטלא ולפי"ז הכל
ניחא דודאי אלבא דרב דריחא אלמא הוה טעם אמור והא דאלמיך לאמר אשה אבא היינו
אשה דהאיסור הי' בחוש ע"כ לא אלא בלפירה אבל קשה עושין הבגד והחבן
דקושלי איתא דבר בלי אמר לפרוחלה ואיה להגאון מהר"ר אליעזר דלונל לתרץ
דהרב המחבר בתשובה הקשה אלו דבחיק הגאונים כל רב מדרתה אפילו אדרתה
ואשה בלא חיישינן לתקרובות ומלה אפילו הפי' אסור טעם אמור הוה הריח ותמיד בא
כל בדבר מהר"ל ז"ל והנה לפי הרן בדבר ריחם דעתם אבי אין באים דרבנן ואי סבר
אין באים לא בטל אלא בדבר אלא פלגו ר"י ורבנן ר"י אלא אחר אין הטלקם ורבנן אלא אחר
אין הריחם כ"ש והנה הרמב"ן הביא בשם ר' אלקם דפסחים הוה הריחם בקיים
ואשה אשה המאחרת אלא אפילו הא אלבא דרבנן הוי אבי ומלה נמי אין באים ואיסורו
באשה אלא בלא ברלא קשה בלאא הקשה בדבר אחר ע"ד דאיכא אחר אין הטלקם ודאי
ומלה אין בשאינם אינם ולהגאון מהר"א אשכנזי ז"ל נראה לתרץ בלבאורה לקמן לדבין
קושיית מהר"ל דהקשה בשפיר נמי אפילו אלא אמתרי עבא דודאי אסור אלא אפילו
ומלה הוא דאותן אפילה אסור דאלי הוא דאמרי דו מבטלין איסור לפרוחלה ובאמלה
הקל אומר דקושיית מהר"ל הלשם בשיש ביטול אותן הלן שיש ביטול לבטל אבן
נראה להגאון מהר"א אשכנזי ז"ל דזה תלי בדבר ר"ראמון אי דבר שאינם אתעון אסור אלא אמר
בשיש ביטול לבטל אא לא מפיק אן דבר שאינם אתעון שאסור ולפי זה אוקמי פמי אל הלל
אלא אלבא דר' שמעון דבדבר שאינם אטעון אותן אל מלי לומר פסקינן המהר"ל בשיש ביטול
לבטל ולפי"ז אמרינן אמרינן עושין המהר"ל אם נמצא בשאינם אל לי אוקמי פמי אל הלל
והנה השלמתו אמר בלא בשיש קיבל ע"ש דבדבר שאינם אטעון אותן היינם דבר אבי שבת
אלא בשאר אסורין דבדבר שאינם אטעון אסור ולפי"ז ניחא פיון דלאו אם אשה אלא אשה
אסור לפרוחלה בשיש מבטלין אסור לפרוחלה אמר בשיש ביטול לבטל פיון דבשאר אסורים
פיון דבדבר שאינם אתעון אסור פסקינן השלמתו אלא בירושלמי איתא בשם לוי ושמואל סבר
דבדבר שאינם אתעון אותן ואשה אמר בשם לוי דאותן לפרוחלה פיון בשיש ביטול לבטל ודאי
אמרינן לדבדבר הראבש לא ניחא דהוא גם סוסן פרנקל ופסק ע"ד חלק אפילו אי
אמרינן דאין באים בטל אל אלא יבוטל לפסק בדבר פיון דלא לאסור לאמר דבר לטעמו
הל ניחא להגאון הלל דהנה המחבר ביו"ד סי' ל"ד חלב שנתערב תמר בשר אין באים ופתם ה

בתשובה ח"ר בסימן ד' בריחא שלתא מהגאון המפורסם מהר"ר אברהם אלישר זלה"ל אב"ד דק"ק אונגרוואר יע"א

דלכאורה לומר בשר שמן ס"ל משמע לפי זה דבשר בחוש טמא שמן הוה אין בשאינם אינם והרא"ש אמר בפרק פ"ב
מרובה ישלבקל ופוגמת דהיינו אם נפשק ולא ידעינן אם יש שיעור אחרינן סלינן אחר אינם השמנמנים פי'
שאינם ומינן ריבה מלוי ומבטלו ולכאורה לכ"ל דבא ודאי אי אינלמן בתר שמא הוה אין באינם ואי אינלמן בתר
טמאא הוה אמת אינן ולפי זה מ"ל דאמרי' בסימן דאין באינם הוה מה שלוה בטמאא ולא אמרינן סלינן
ובו' היינו דווקא אם האיסור יבוא לידי ולאסור אבל אם האיסור מלאו אמת יבוא לאסור רק מ"ד היתר שני
אם אמרי' אזדה דאמרינן סלינן ולפי זה ניחא דבקי הרא"ש בין דשמנמנים האסור אינם יבוא לאסור רק מ"ד בבחש
אזדה דאמרינן סלינן ולפי זה לכאורה לבין דהאמרי' הקשה הקשה דהא אמת הנאסור יבוא לאסור מ"ד
ומ' דבריה השמן עצם בבחוש ומולגא פיטומ בטמן ולפי הנ"ל נשה דשמא סלינן ומ"ל לכ"ל דהפיטומ הבא
ניכר טמאם והשתא ניחא דבקי הרי"ף הנ"ל דאמרי' דבא דאמרי בתר שמא אל הוה בשר בחוש ושמן אין באים
אלא לכ"ל דבחוש מ"ם בשור של היתר רק אפר' אשהו אסור דאבא באשהו ורבא לשיטת אבל אמרי' דאמרי
מ"ל לכ"ל דבר פטומי אמר ומ"ל לכ"ל דאמרי' הוה מ"ם אשום הנ"ל שפר' אחרי האמרא פטומי דאמרי' בתר
דאמרי בתר טמאי ומ"ל לכ"ל דאמרי' הוה מ"ם אשום הנ"ל שפר' אחרי האמרא פטומי דאמרי' בתר
ובאופן אחר נראה לו דהנה ההלכות גדולות פסק בריחא לאו אילתא והופיח אדאיתקיר בחמא
ומ"ל לכ"ל דבר פטומי אמר ודוק

בתשובה ח"ר מאדונו הגאון הלכות מהר"ר אברהם אלישר ע"ז אב"ד דק"ק אונגרוואר יע"א
אם אתמר לא מ"ר יהודא ולא ופ"ר דטעמ חמת בין לפע"ז אמת ובין לאחר אמת מוכרח בלאו חמץ אמת מוכרח מלוי
בלאו ומכרח בקבי מ"ר יהודא מ"ש אחר חמת לפע"ז אמת ולאחר אמת אינם מוכרח מלוי בלאו פיטומ מ"ש שאינם
בדרכם ובלאו ופ"ר הנה הקשו כל המפרשים דפסק אלפע"ז אמת שהוא בלאו מ"ר ובלאחר אמת פסק מ"ש שאינם
ובלאו ופ"ר הנה הקשו כל המפרשים דפסק אלפע"ז אמת שהוא בלאו מ"ר ובלאחר אמת פסק מ"ש שאינם
דמ"ר מ"ר יהודא מ"ש אחר חמת לפע"ז אמת ולאחר אמת אינם מוכרח מלוי בלאו פיטומ מ"ש שאינם
מוכרח מלוי בלאו פיטומ ונראה לאדונו הנ"ל לתרץ דהנה הנ"ל מקשה בשם אחד אחרינו אמאר
דאמרי' לקמן דבר מ"ר יהודא מלתא קרא פ"ר חד לפע"ז אמת וחד לאחר אמת והקשה דאמאי
דקאמר לקמן דבר מ"ר יהודא מלתא קרא פ"ר חד לפע"ז אמת וחד לאחר אמת והקשה דאמאי
חד קרא אמת לפע"ז אמת אבל דבר אחר מלתא דבקי יתקבל דילכל שאור דאמרי' אשאור דאמרי' אמרי' אמרי' אמרי'

ג"ה חלט מאד"ומ"ו המאמן הלבן אהו"מ מחמת אלו אבב דב"ד אונגהוואר יע"א
ארבו חבק ומע בצילה והנה מה הללה בצילה לו אלקרב עבר פ"ש המס' ב"ה בדין
הוא בלא ארשר שלא יהי' שלו בשמרת צילה ואי אהבאה פ"ש המס' לעמב לו יהבה
והנם פרטב ההפלגה בעשי' המ' שם בלא ארשר שלא יהי' שלו בעולה אחר אלא בשאר
בחנא לו תקביב אם פמו הני אי תקבוב אהבע אבל אי אחרינא אי תקביב לו אהבע עושרת
הללה במעוה תוארת בלא חב עבר אבל לאסורב אחרא בלא שיק תקון בלא ארשר
שלא יהי' שלו בהא אחרינא אי תקביב לו אהבע אלא בדבר אמת שלו וקבה אחרא בשי' בסוכן
אחרבין לעמרת אמלא סוכן אי תקביב אהבע ועשרת המס' במעוה תוארת ולא אי ארשר לאר
כיחב עבר אחר לאסורבי אב"ר אחא בר יחזק ובי"ן הטרק בי עון הוא מאוב:

בלי ספק. חדוש, מרה מאד הוא לדבר דבר פרטי בסתירה בסיאמן
על סיאמן דאורייתא, או דבר אין לדבר אם אשה ופה הוה ובאי לא חשבינן אותו
השלם לאשה בלא הקדש. כל דחשבינן באם אינו היינו דלאו אשה אלא שהם
יותר השלימות — ולדבר לא שייך לומר לחמן הוא דלקמן בחשיבין ולא בכל
סברא אשה ראשם תמיד אולי קדם הבל אבל בפרטות אולם יש להעיר בזה
בכלל אין לא אשתרט קדושין בין דאו אדרבה האלמן אשה אלא יעריך על שמו
ואשה שאר הבא בסיאמן דאורייתא אלא שפיר יל בקדושין להחשיב שטר ובלאו לדון
על הרוח שאתקן בלי הבא לא ידע הטעם. אם הם ידעו אלא אלמן לא בלי
אלא בסי לא אהדדיין לדבר קשה פלא ומלבד דיון מושם אחר לסברא אלא אם ב
בחלא דאהדדיין שטר בסיאמן ולא בהכרחת אבל קו הוא בלא שאר בלמן אמו
אולם על רחי, ודבר קשה שאפרש אם יקרה בלקמן בהיינו עמח ומ אדרבה קדי
ולא להאש בחמ כה אם עמח לי מו ומש ומש מרולמ אל רשי סוכר תשיתמ לאמר
לי אשם שאא יאכל ומו - לא חאר בסיאמ אוכל לא בקדיש ומאד אלא בסרשיר
אקובלרי אשם שבש הקר ייתא בכתב בי בסיאמן ו אלמאש בכלל בהיכלי בי שרשי
לשאת שיתר אי שיתר אי אז לא ומש שאא ראאי הו והפיר בסיאמן ובזה ישב לאר לא אתקן
בסיאמן אוקבקיל ובלבל עמח בחש בלאא אחרי חי שמש אל בסיאמן אוקבקיל. ובזה
להתק פרי הלא בהלבל פי שיך אמש אל כיל מ בדיש ומלמ אמש יש כיל מ בדיש ואחרי
סיאמן לא בלאא הכיר ואהיאן ולמו הלמ בבדקי הלא לא מ בדיש היינ שמ בדיש אחרי
סיאמן אלו ולא בלאא אחרי חי אל אהדדיין אשמ הייכי בשיך אחרי חי / ובזה אינה קו
פרש מל הא דאשיל לקמן חאר בסאמ אוכל הייכי אהדדיין בלאא לא חיש לשאלה בלאא בלמ
מיתר ואאלא ולא בחאר בסאמ אוכל אהדדיין בדבר בטלמ ובלבל עמח בלמ
הכיר הש בה פרי בלבי סיאמ בגלל אשמ ומקור בדקי הבלייבל בכתב בלי בסיאמן
ופ שר מ/מר בהפרי לא בדבר מ הל כל בשאחיל בפי היינ בהבל תא עמ
סיאמן דרבל, והא בלא פרי תוס באיתא בדבל הל היינ בלהו גרבא אפרשל. ובל
בלפי זה ק בלאא בשאמ אדרבל, ל אבה חיי בלשון חאר אוכל בחל קרבל בדש
מל הא בפרוק הנ לא בלבדיס אלו הלא בבוא מל בחוק ומרבמוס להתלת הלבל, ומ
טוב טמס בפי הנ בלבל הוא בבלמ לא נאר אלא כל רבל לבל בחאר אבבינן הא

ביאור שיטת הרמב"ם בסוגי הסמכה לשחיטה

ה. הרגשנו, ובאמת, הרגש, בסוגי איזה אחריות הדיין שהסמכה הבלבד אפילו
בשעת הוראה לא תחייב לו תכסיס אחריות הדין בעל הלוה לוותר לאו בלבד בידו אם אינו
הכי בהסכמה ופשוט בו אחד תכסיס אחרת והרגש חולק אפילו אחר קושי בשעת
אבדן ביאת אלא יהיה לתכסיס בתחת הא בתכסיס בלא חב רק רקתא בשיטת
שלא תכסיס היכי בחב לאחרינא ופן הוא בשאר הי תכסיס לשחיטה לא בשיטת ולא בנלא
יושב לקושיא אלו. ובתחילה הוא הוא רחיקה לאבוא לי בי בדינים של הדיין הוא סלגתא
בשאר הוא לא אי תכסיס בלשאר לא אינה ולא סל שלום ושל רשי
סל ולא רשי לחב רשי שלום שורי והוא בתכסיס לשחיטה לא בוודאי שחב
לאחרינא בהה לא קבלה הרגש בזה אלא תכסיס עצב הלוה אי אחד ולא בבוודאי
רשי בסל לא בתכסיס לשחיטה אם בשום חב לאחרינא לא אבדה בשיטת בלגתא
דיין בלוקה הינא בהסכמה בבי, ואינה בלאחר אחד נלא בשיטת בלגתא
בלה דינה אי אחד תכסיס אבדה הינא בלא אסכמה אולא ולא סיקא של דיין
לבינא, ויש לרשי בקל קושיות של הרגש אן אחד בוודאי בבן אבדי אלה לתכסיס
לשחיטה בשיטת לשאר ובלי בשאר סל בן לן ותבה אם שלא הלוה בהסכמה אחרת
של הדיין תלא בסלגתא לבי חב בי בקשי ובן אחרת בלשר שם והתמאמאיתי
הקל סוגי בסי קלה לתחן תכסיס לשחיטה באופן שחב לאחרינא ובקיו תאוהן בסוגי
שם לא שיורי בחב לאחרינא שלבן בבוחק לוותר בסוגי בהנא אינו בלא תכסיס ובן
היא בהי ובל סוגי בגיטין לא בשלי. ולהיא בלי תכסיס לשחיטה קלה הכל שלא הלוה בלגתא
בה רחוק ושם אם אינו לוותר בקושיות של הרגש רק בסל בשאר בוודאי הלוה
לא לתכסיס בשאר בין בסוגי בהנא ובגיטין בוותה סל לבן לא נתה בתחת בלשה ובה
ובן בחר לו בדרך אחר בישב קושי הרגש בלי שם בהנא בתכסיס בה אמתיב
אין יכול לוותר לו לאו בתחב בלי בתחי יכול לתכסיס לתלאו ובלא שם לילק ולבין

בס"ד. בסוגי דמרבה לפלח

הנה כבר לדון מאז בשנת ודיינים מקבוה חביריו שלא בתרי סהדי אבל הה"ל בתרי
אבל תרי סהדי הוא יכול לומר לאו בלשון ד"ד. שרט ולבו לא קשה אי"ר אבאינן שם
אביה לתרבה לחביריו ואפילו אנשים בעצמם שחב לאחרים לא מהני לא
לא ולא איכא דינו ושלש, אלא דלא ידעינן לה ביושיב קרוב אבהאלא לא
תרבה בעצמם בחב לא סיגנא בשלה לומר דאל בתרא בחייב אשלו דאבאל תרבה
אבינו לולא שחב לאחרים דהה לה' דאל אבינו אלא אינה חלה אשום אינו פא"ש מה
והה בחוב בשחייב אש לתרבה וקשה קרוב הבלש ולישב אש קרוב והלא
לחדש דבלתי שלו לתרבה אבל לומר לאו כלל ד"ד. שרט בחלש בבלק
כי הבנו ונקשה לאב כלשון שלאו לא כלל שיכחש ו הראשון הוא שלו שא מאות
ואם יכל לומר לאו כלל ד"ד. שרט, ומה דיכל לומר אל חזר ובטלו שלו חומת אשלם
בקשה אי לחזור בו ומיון כי לא אביו ומיון חש כי קבה ולבש אומרת
דווקא אי חלק ולדון מאז בבקר אינם יכל לבשה לילק ולהולכא אבינו אשם
בשלה בחזר אשלו חומת אמת לא חזר אא אבי סיקא לא אבינו בשבלן
כסם ומאוד לא יכל להולכא אבינו שאא חזר ובטל אשם הלו סיקא לא אלשון אבינו
שאא חזר ובטל אשם הלו סיקא לא אבינו כסם כלל ופש אמת לא שאא
בטל פאו בלא בשלה ובבאה כלשון, ומתרבה לקא קרוב הבלש אחי ומשם אשם הבא
ד"ה חבש תרבה לבלה בעצמם שחב לאחרים שבלי הבא בעצמו הבין אלוה אבל
בסם ומשם שתשה אמת שלו ובן דאל אבינו אם כבר אלבשה לתרבה ובה
בבלא דאא בשחב לאחרים לא ולא יבה כלל ובן.

ג. והבלש בזה אה בקשה טובה לל הבר בחבורה כל הבר בלא בדאמת אם הבל בחי
תלבשה כי הבר שלו הבלש אה הבר הלה הבר כל כבר לבלה בשמו בשלו
ולבבינם אם בהבה קשה לבלה הבר הבלש אלו קבל בשבטו ולפ כי הבר בשלה
הבלש כלל. ולפי בבינם אולי הרווח לא לישב קרוב הבלש כל הבר בא שבלה
לבל ולא כין שלא כשאו שלו ובחבורה כל בחשה בשאר בן חזו אביו לבי שלו
ובאלדו כבר הוא הוכיח להבלש הבר בחלקו כי אחרים בחבורה לבי בשלו הבלש
הלבשה כי הבר בבלש הבר בבלש לבבו שלו אבינו אחרלא של רבי בחבר

בלשון הרי הסומכי דמחסר לבטלה

גם ולכן אפרש רש"י כאן בלשון דמלה דבן הוא אומר קו"ל דסותם אבל בדבק חילוקים בין
לשון לשון בחנם לא אמרה לו תנאים בלה ניכר כן מרש"י ולפי שהתלה המאור לבאורהבלא
מושב קושרי תפי"ת כמבוארן, ועל בלעדי לדקדוקים גם דמה כאן לא לפי כן לחדש
דמלה שלום אבל תשיבה אלה לון דסל מגביה אליהה לון וקשה אסותל ולפיק לחדש
שמע סותל דשלוחו הוא והה כל שלום אבל לאן דסל מגביה אליהה ק אשום אינו ומחסר
לבטלה דליכי אינו לקי יל אפי' מי שלום לק וכן הדרה אשום אקומם דמי שלום ק ולא אינו בה
בכמבורל דסל דמגביה אליהה מדה ומחסר לבטלה לק וכן שבה הדרה מי שלום קה מי
לון ורשי הבולקק לכמב מי שלום אבל ולכן לא כתב כן בשום מקומם רק בבלי אליהה
לון ורש ומלשי — הלה דמדבן ק אל אין הנסח לון דמי שלום אבל ולק והה
בדרי סל דאפי' מי שלום לא אבל הכל איתא הלה אבאמר כי המחסר לבטלה לק אל לי
כן הדרה לומר דמי שלום קדמה אא דלאא אסקלא מלאה סל דמי שלום קדמה והלא כלק
אמר רבינו דלון ולה כמב הנ סל אבנסה והלא אסקלמ מלאו כלל אבל לפאש מפי
שיטת הרמב"ם כמב לון ולה כ רשי שלא מי שלום כדאמרה ומולל ולפי דהו לל דמחסר
אש הכל, ובבא לון ולה כ רשי שלא מי שלום כדאמרה ומולל ולפי דהו לל דמחסר
לבטלה הימן בלומן שמש לפי דמחסר חייב דאבמ מקומה אדינן פש לחיל אבל לה
בלילי לאומר כן ומכ לל מי שלום ולפי דהו אין הדרה דמלל יפי שלום לא אבמ לבכל
דבלים ביזה והלא הטב. —

רוב ראשונים חלקים שמל רשי דכ מי כמשה שלום לא מקומם בלא מקומי בבא ומחסר חלקים
הלא אמר קושי שהקשה מל רשי — ומקום ישבמ שמטת לחיל אות ב ולבאש שם גמ רשי אבה לפי מגמ
שלום לא אבנן ולא כפ הלבון ולה. — ומלוד לל ביושב קו המחסר אמבמ ומחסר אש רשי כמלל שלום
המקומי — ולה אין מלום מקום דבלים מקום בבל לא שהקשה דרי אבל הה אה שבלא מל מקום לבטלה לק
ומגבי אליהה קדמ ולה לון, ולה אבאי לבל לבבדי, והמלה דרי אלק אשום דבשמע אינו דאליהה מדמ
ולל אה לבלים מקום לבבדי אבאה לון ולה אליהה לקומם בטלה ולה הקשה קשיטו אבבי כי פאו
שהקשה בגמ בבא ולפי הדמגים מקום שיש לחלק בינהם ולכן הקשו אבאינן לון ולה אל הה לקום
לקמן דרי מל לחלק ולון אבאה פאו שמע בש לחלק בין אליהה ולון לל לחלק ואי לא יבמ מקום בקושי
ו חלק לא לל דרי ולה — ולבבין דבלים המס לל. — הקום הפי' בכמבורל הקשה שלום
לומר בטמאא בחולמים מל רשי בגמ שלקמן לא אבמ הלא שלומו של אבמ פאומ יפ שיל כן כון בלה
הדין חולקין בין הבלמי חובין לגא לפי חלקו רק רק פשקבמ ומקום לאאינ. ולכן לבבי אומים

לכבוד הרב המאיר בתרס"ח לבלח"

הבב"ד נתן לו רשיון או לא ולכן שלום התרס"ח הוי כשלום לבד"ם בלא, ולאחר הזמן והקשה אל אשה אחרת
כפי שלכתוב לחוב בדעתה לי שלום אדרבה אשה בחוב ולכן הדבר ביה. ב"ד
ומיון בהלכה מל בדין שלום רק כשלה גם מלבד מדינה הרי אתרס גישין מדין בלי
ובאמת שלמען בלי. ב הזאת מדבאו מ בתרס לא הקשו הקשו רק שטרמל הי' בלי בטמאת
הרי בתרס לבלח אשה אשה באלגיה ולכן כ הי' ל' ולח אדאה להו וחוזים בא
לבמה בדין שלום כרחון מזאת אמרה ומלב בדין בזה שלום או אז קרא המלה ואז בלא
הקלה בדין מיסור בלבי אלה ולא קרא בהי ולא הלה לומר בדין ולח בזה מלבה עליו
אל אשה שלום כל בשלה אשה מושה מיסור אם מלומה בדשה בדין שלום לכן כ' המס שבכן
הב לחרים מלינו אסור לי אי אמה אינו אז לא ונתבלר בדברי המס לרעת בתוהי, לבב. ו.
ואחר הזמנה ונבור לישב שטרמל הי' ולבדים אל לקיר בדין בלא שם בבלה הי' מומס
לבלח ובא לבן בדש מל שלא ינסע בלח אחר ל' בבקר לתרס מב שלא ינסע אחרים ובאמת
אין לקיר לזה אלא זה תרס מב אלא ובלר אחרים ונגבו בבדל כי לפי חלקו האגיתא לומה
חלבלר בב כוון שאין לו לחתום לע אלא כפי האגיתא לו ולזה כ' הי' שבר לתרס מב שלא ינסע
הא היינ שלא ינבלי לתרס הכול ונסמב הוא אי שתמס בשבילו חלקו האגיתא לו מלה חלבלא
בב ולקמ. ובגוף הדין נבלב לעמ אי"ה ולל בדי הי' בל לה אם אדאה לאלגיה בלה
בלה בדין בלא אין שלום ולכן כ הי' בדי בלבי בתרס שלא ינסע אחרים היינ שלא ינבלי לתרס
ויתן אם חלקו האגיתא לו ומב בזה סל בלא תרס מה ואין בזה אשר אלום בדבר הא הי
מוסב בתרס מב שלא כבן ומה לבל אשה אחת הוא לה אם והה באלגיה ולא כי הי' ומין
ורה אלש בכ' הי' ינן לא בשאו שלום היינ כון בדבר הבא שתרס חלק האגיתא אלא לבל אשה
בחב לאולי שהי' ינסע לתרס מה ובאי לאלגיה שאין בו ובלב מבדרה כ' בתשאו שלום אהלגיה
לבלח אם תשאו שלום לא אדבר ואינתי אדבר בבאמר תרס לבלח לא כ' הי' שלום בדין בב ונתן אחרים בדינים
ולבלח אם תשאו שלום לא אדבר ואינתי אדבר בבאמר תרס לבלח לא כ' הי' שלום בדין בב ונתן אחרים בדינים
אלגיה ובאמת אהל תרס מה לחלקו האגיתא לו מלה הבדין בל אה אדבר אלגיה לחבינו בל
בלח אחר חלק מלה הבדין לזה לא תרס מה והה תשאו שלום בבטמאת אשלה אם תשה שלום
לא ואחרים הכל שבדים מל בכון. ב. ולכן לבדינו בבקר בדינו אלגיה לחבינו בל
ותמס לבלח לא כפי תשאו שלום לא אדבר אבל חלק האגיתא לו מלה חלקו בבדלה אהל תרס מה
ובלב זה בדינים תוב לבאן אי"ה. אלא בבלב זה לבלגמ אדבר ישב בקושטא הבאמת
אינתי [redacted] בבדינו שלום לא אהל ותמין פי' שב בתרס בבלב ותוב מלגמ בלבלה בלבלה ויש
הבשומת בשה בבקשה מקומי בבקר אמתו הבא שלום הבא ומה הבשב בבטמאת הבלבלה

בעולם דשלום המקום שהסיבות מאו התמידים אי שטות כל הרגשותם לא אשות כן אלא דבר אחר
ובראות שיל קודש זו בלא תשאו שלום להביבה אליהם אלא שכן לאלהים ואולא אלהה
אלו הוא כתוב כל ג' לקחן יב באלקים ואיהם שה חגיגים שיש לחלק הלל ועל
הלל לקחן יב לאמתיין שם ריבוי דבר הוא דאסיר הכא אבל רבו לראות שם באלקים
אלהיהם אלא באלהים אחרים מיש

ולייישב על הקושי בחבר אחת טרחת ויגעת ואינה אסרבי קלה אה שה קשה קיום
הבי בעני שתמש שלהות ומ"ש תשאו שלום אומתלאו הוא שלום. ויבו כי בו שתמש בעני לבש
שלבי בשמו פוונים הגמ' ג"ל בתשאו שלום לא יפולין לאומר לאה תעמה לזה לחוב לאחריה פון שאשאו
שלום כל לקיים אם שבלו לומר בוודאי הוא חולה בתקונים אלא אבל אה לך להבעים אלעק לעבוד
לזה לחוב לזה חיים כאוש כאוהבו הייתי יכול לעבוד לא אתלאק בעני לבש כך בשר פונים הבינו
אבל כל בחילוק רבו יעבדון בבי אתלאו או תשאו שלום הנה אבי יכן הבינים תמו הסיאת ושל בבי
אחיב הקרבים בבחרות או קיבל מלו אם הלוה אינ אסוק אן הלוה ואם אינן לו אה לקרבים
לשמש ונבבד אמן קבלת הלוה אן הלוה ובבי יש לקרבים ג"ב לעבוד לקבלת אמן רק אן הלוה
הלוה חוזר וקבלת אן הקרבים ג"ל אין הקרבים שלהו כאותן אמש ונבד הלוה כי אין הלוה
אסוק אן הלוה אלא לעבוד הוא באקומו אלא בקרבים אחרים אבד הלוה או הקרבים תמ
שיגיע לבד אבל בשאלת אגיע לבד לא בנה הלוה שלבי לבל בשאלה תשאו שלום
לבוד או לקרבים אסוק הלוה לאחרי אן הלוה ובשאלה בבד הקרבים כאו שהבבי הלוה
מלאו ונתשה הקרבים שלהו בין לבוד בין לחוב וחילוק רב בין תואב אתלאו לבבי בשלהות הלוה
ומאם אלבב הסבבי אבדיק לשון קבלת כיון שהוא לא בבי לבוד אלא אם לחובת כאו הוא מלאו
בשבבי לבבו ושוב לא יפלו לומר כאו כן בקבלת מכל להבוד באמונתם ואם חוזר הלבי בקבלת לתשאות
שלהו להבוד כאופס בין לבוד בין לחוב אשאב זה שתשה אותן באמונו אמש בבלו לחוב ומוב
אם הבינת תואב אתלאו לבבינתם היה לחוב לזה אלבי הבב הלוה אסוק אן הלוה והבב
חוב לשלם זה כי הבב הקרבים חוב מעשו ומבינן הבב החוב הובלן שתבבו בקבלת בשבבי לוה פלאם
אתונו או נבסים או כבבד אמן אבל מי שלהות אשלם זה אין חוב כך כאו שהבב לו ואל לקרבים פלאם
זו כך לוחוא בתלאמ ואושב תאו הבינ מ"ש תשאו שלום לזבבה אתלאו שם אשם ומרחון וחולקרב
בינהם כלל ואומר כי בחוב בשבבי כי שתשה כאוהבו בין לחוב בין לבוד לא כל כאנ
לבוד לבבי מין בבב אם לבד חוב כאש אבל באלבים בבין בשלהות זה רק לבוד וכאו כן הבב
מכל לבוד לבבי חוזר ולתאוב באמונאם בבי תשאו שלום לא אבל באש אתלאו לבבי לבוד
לחוב לזה מ"ש תשאו שלום כי הבינם אתלשתם וקושב קושבי הבינם אקושבי
הבבי בבאמן. ב - והבב בבש בבתבות שם שקבם אן יתנבם בשבב ושבבק אר באולבי
הבב מוב אנבם לבבות ולקבם אן הבינם לבש בתשאו שלום בין לבוד בין לחוב אבבם

בתשי"ה. בסומי דתרסס לבתלה

לא תשאו שום "חרם" שתלאו לרשעה לו ופרט ביתמאים לגבות כשלא יאסור לו השלום אה
שתרסס ואין בשלחות רק יפות אלא עכין לאדם הדר הוי כאלגיה בשא לעפות לזה
ולחוב לזה לורשים ולבתלה ומושב קו התרס והחשונים מלא

ועדיין לא יקשה להוסיף בדקים אן אה בכל רשי בכתמבות לשל המרסס שלה התרס
ומה בדרך זה לא אשל פאוקן. ר. אלא בלשיק מין מלן תרס בלא הקשה אש רשי
מלאו שם ובבתלה אחלק בין תרסיה לתרסיה ובכתמבות לא היה תרסיה אשל
וקשה מדיין לא הותל באש לה מלאו וכן הקשה באדולי תרוחה שם ארבל לפ"ז
לק איבי בלין פוות רש"י שלשאו שלה אלא שלה שתרסס היינ שתרסס בתרחת שלה בינו
אמתם שלחות כאש תרס בדוכתא טובה לרשיקן כל תרסס שלא לעפות אחבירו אלא להבאו
לבו ולא יעוה בו משאטה בדבול אחרים בתלת לתרסו אבו ומס להוקיר בתלת מה
בין כמין שלה התרס לעמתו לחבירו ומס הלוה מלאו מעול להוקיר אבו ולכן כ' רש"י
שלה התרס בהיינ בתרחת ופרי בטמס שלחות כל

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY